

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 34

Utgitt 10 august.

1915

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

av 3 august 1915,

3 aug.

hvorefter det i medhold av lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 er bestemt, at det indtil videre skal være forbudt at utføre fra riket:

- 1) Fiskeguano og hvalguano.
- 2) Casein.

Denne bestemmelse træder i kraft 6 august 1915.

Lov

6 aug.
Nr. 1.

om offentlig tilsyn med overvintringstøgt til de arktiske egne.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 juli 1915 saalydende:

§ 1. Togt, som utrustes fra norsk havn for at drive fangst i de arktiske egne, skal være undergitt tilsyn efter denne lov, naar hensigten opgives eller skjønnes at være, at nogen av dem, som er med paa togtet, skal overvintre.

Kongen eller den, han bemyndiger, kan bestemme, at tilsynet ogsaa skal gjælde togt, som sker under saadanne forhold, at overvintring kan bli nødvendig, selv om overvintring ikke er hensigten.

§ 2. Togtet skal være forsvarlig utrustet med det, som trænges, saasom levnetsmidler, beklædning, boligmateriel, brændsel, lægemidler, skytevaaben, ammunition og redskaper, alt beregnet for mindst to aar. Der bør føres med baat- og slædemateriel, telt, kokestel og soveposer til bruk ved længere turer fra fartøi eller station.

I særlige tilfælde, saasom naar togtet gjælder mindre fare-

6 aug. fulde egne, kan tilsynet lempe paa kravene til utrustningen.
Nr. 1. Tilsynet kan ogsaa tillate, at utrustningen blir beregnet for kortere tid end to aar.

Spirituosa maa ikke føres med undtagen til medicinsk bruk.

Om anvendelsen av bestemmelserne i denne paragraf kan Kongen eller den, han bemyndiger, gi nærmere forskrifter.

§ 3. Av togtets deltagere skal nogen ha saadant kjendskap til overvintrings- og ishavsforhold, at togtet er sikret forsvarelig ledelse.

Der skal ogsaa være nogen, som har lært at yde hjælp ved ulykkestilfælde, anvende lægemidler og stille med syke. Ingen av togtets deltagere maa lide av saadan sygdom eller anden legemlig mangel, at han maa ansees uskikket til at være med paa overvintringstogt.

Om anvendelsen av bestemmelserne i foregaaende led kan Kongen eller den, han bemyndiger, gi nærmere forskrifter.

§ 4. Naar tilsynet kræver det, skal der følge med fartøi til hjemfærd efter endt togt eller stilles sikkerhet for, at hentning sker til avtalt tid og paa forsvarelig maate. Tilsynet kan ogsaa kræve, baade at der følger med fartøi og stilles sikkerhet for hentning.

Fartøi, som brukes til at føre togtet frem eller tilbake, eller som skal følge togtet, er, uanset størrelse, undergit tilsyn efter lov om statskontrol med skibes sjødygtighet av 9 juni 1903 med tillægslove.

§ 5. Avtaler, som indgaaes i anledning av togtet, mellem den, for hvis regning togtet sker (utrusteren), og togtets deltagere eller mellem disse og togtets leder, skal slutes skriftlig og i overvær av mønstringsmanden der, hvor togtet utrustes.

Mønstringsmanden skal gjennomgaa avtalerne og forvisse sig om, at de er rigtig opfattet av parterne, samt paase, at de ikke indeholder ubillige bestemmelser for fangstfolkene. Han bør søke vedtat, at fangstfolkene faar krav paa godtgjørelse for hele den tid, togtet varer, og at der blir en betryggende og forøvrig heldig ordning med træk for fangstfolkene hjemmeverende familie. For tilkommende ifølge avtale har fangstfolkene tilbakeholdelsesret i utrustning og fangst.

For utførelse av hvervet tilkommer der mønstringsmanden en godtgjørelse, hvis størrelse fastsettes av Kongen, og som utredes av utrusteren eller — naar togtet sker for deltagerens felles regning — av lederen, som har ret til at utligne beløpet paa togtets deltagere, hver med saa stort beløp, som svarer til hans part i togtet. Dog skal statskassen betale mønstringsmanden skyss- og kostgodtgjørelse for nødvendig reise.

§ 6. Tilsynet efter §§ 2—4, jfr. § 9 og §§ 11—12, tilligger den sjøkyndige besigtelsesmand ved skibskontrollen der, hvor togtet utrustes, i forening med en i overvintrings- og ishavsforhold kyndig mand, som sjørettens formand opnævner.

Om godtgjørelse til tilsynet gjælder det samme, som er 6 aug.
sagt i § 5, sidste led. Nr. 1.

§ 7. I god tid før togtets avgang skal utrusteren og lederen gi skriftlig melding om togtet til politimesteren der, hvor togtet utrustes. Naar togtet sker for deltagerens felles regning, er det lederen, som skal gi meldingen.

Om meldingens indhold m. v. gir Kongen eller den, han bemyndiger, nærmere forskrifter.

Politimesteren sender meldingen til tilsynet, som undersøker, om togtets utrustning og deltagerne fylder kravene i §§ 2—3, og træffer bestemmelse i henhold til § 4, 1ste led. Saa fremt tilsynet finder, at der ikke er noget iveien for togtets avgang, gir det erklæring herom paa meldingen og sender den til mønstringsmanden, som utfører det, som er paalagt ham i § 5. Saa fremt heller ikke mønstringsmanden finder noget iveien for, at togtet kan avgaa, gir han erklæring herom paa meldingen og sender den tilbake til politimesteren.

Naar politimesteren har mottat de ovennævnte erklæringer og godtat den sikkerhet, som blir stillet i henhold til tilsynets paalæg (jfr. § 4, 1ste led), samt forvissat sig om, at der ikke fra skibskontrollens side er noget iveien for, at togtet avgaa (jfr. § 4, 2det led), gir han den, som har sendt meldingen om togtet, skriftlig tilladelse til avgang. Det samme gjælder, naar sjøretten ved kjendelse har avgjort, at togtet kan avgaa; jfr. § 8.

§ 8. Hvis tilsynet eller mønstringsmanden negter at gi saadan erklæring som nævnt i § 7, og politimesteren i henhold hertil negter at gi tilladelse til avgang, eller hvis politimesteren negter at godta stillet sikkerhet (jfr. § 7, sidste led), kan utrusteren eller lederen henvende sig til sjøretten der, hvor togtet utrustes, med begjæring om dens avgjørelse i saken.

Til medlemmer av sjøretten bør opnævnes et medlem, som er sjøkyndig og saavidt mulig et medlem, som er kyndig i overvintrings- og ishavsforhold. Paa sakens behandling finder forøvrig bestemmelserne i sjødygtighetslovens §§ 26—30 tilsvarende anvendelse.

Hvis tilsynet eller mønstringsmanden i henhold til §§ 2—4 og § 5 stiller krav, som utrusteren eller lederen mener er urimelige, kan de forlange overskjøn overensstemmende med reglerne i sjødygtighetslovens § 106.

§ 9. Naar nogen utruster togt eller fartøi til at hente overvintringstogtets deltagere, skal han gi melding til den politimester, som har git tilladelse til togtets avgang. Politimesteren æsker erklæring fra tilsynet, om det har noget at bemerke ved togtets eller fartøiets utrustning og planen for færdens. Saa fremt tilsynet finder, at der ikke er noget iveien for togtets avgang, og der heller ikke fra skibskontrollens side er noget

6 aug. til hinder, gir politimesteren skriftlig tilladelse til avgang.
 Nr. 1. Anser utrusteren sig brøsthølden ved tilsynets erklæring eller politimesterens avgjørelse, kan han kræve saken prøvet ved sjøret eller overskjøn. Det, som er sagt i § 8, finder her tilsvarende anvendelse.

§ 10. Politimesteren skal føre fortegnelse over de togt, han faar melding om, efter regler, som gives av Kongen eller den, han bemyndiger.

§ 11. Naar politimesteren blir bekjent med, at der ikke av utrusteren eller nogen anden av togtets vedkommende blir gjort fornødent tiltak til at føre togtet hjem, skal han æske tilsynets erklæring, om det offentlige bør ta saken i sin haand, og hvorledes det i tilfælde bør ske.

Finder tilsynet undsætning nødvendig til redning av menneskeliv, skal politimesteren med sin erklæring forelægge saken for amtmanden, som avgjør, om undsætning skal ske. Politimesteren ordner i tilfælde med utsendelse av undsætningen i samraad med tilsynet.

Anser utrusteren eller nogen anden av togtets vedkommende sig brøsthølden ved amtmandens avgjørelse eller politimesterens ordning av undsætningen, kan de kræve saken prøvet ved overskjøn; jfr. § 8, sidste led.

§ 12. For sine utlæg til undsætning efter § 11 kan det offentlige søke dækning i den sikkerhet, som maatte være stillet i henhold til § 4, og — hvis sikkerhet ikke er stillet eller den ikke strækker til — hos utrusteren.

Naar togtet sker for deltagerens felles regning, avgjør tilsynet, hvorledes erstatningen til det offentlige skal fordeles paa deltagerne. Denne avgjørelse er undergit prøvelse ved sjøretten.

For sine utlæg har det offentlige tilbakeholdelsesret i fartøi, utrustning og fangst, som de undsatte findes i besiddelse av.

§ 13. Naar deltager i overvintringstogt ikke blir hentet til fastsat tid, staar det ham frit for, uten tap av tilkommende ifølge avtale efter § 5, at bruke den leilighet, som byr sig til at komme hjem. For utlæg til hjemfærd har han tilbakeholdelsesret i utrustning og fangst.

Fører av norsk fartøi, som i de arktiske egne træffer saadan deltager i overvintringstogt som i forrige led nævnt, pligter paa forlangende at ta ham ombord og føre ham med til nærmeste havn, som der er leilighet til at komme hjem fra. Fangst bør, om gjørlig, tages med. For føringen skal fartøiet ha godtgjørelse, som i mangel av enighet fastsettes av sjøretten der, hvor landsætning sker eller fartøiet hører hjemme.

§ 14. Kongen eller den, han bemyndiger, kan bestemme, at denne lov helt eller delvis skal gjælde:

a. togt, som utrustes fra norsk havn i andet øiemed end

fangst, naar hensigten opgives eller skjønnes at være, at 6 aug.
nogen av dem, som er med paa togtet, skal overvintre, Nr. 1.
eller togtet sker under saadanne forhold, at overvintring
kan bli nødvendig;

b. togt fra fremmed land, som i norsk havn antar norsk ind-
vaaner som leder eller deltager, naar togtets hensigt eller
forholdene forøvrig er som i forrige led sagt.

§ 15. Den, som utsender eller medvirker til, at der blir
utsendt togt eller fartøi, som er undergit tilsyn efter denne lov,
uten at politimesteren har git tilladelse til avgang efter § 7
eller § 9, straffes med bøter eller med fængsel indtil 3 aar.
Er ved forbrydelsen voldt sjøskade, tap av menneskeliv eller
betydelig skade paa legeme eller helbred, kan fængsel indtil 8
aar anvendes.

Paa samme maate straffes fører av norsk fartøi, som væg-
rer sig ved at ta ombord og føre med deltager i overvintrings-
togt, som er i det tilfælde, som omhandles i § 13.

Overtrædelse av forbudet i § 2, 3dje led, eller av forskrif-
ter, som er git i henhold til denne lov, straffes med bøter, for-
saavidt ikke strengere straf er anvendelig.

§ 16. Denne lov træder i kraft fra den tid, Kongen be-
stemmer.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar
og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 6 august 1915.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

om arbeidstvister.

6 aug.
Nr. 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 28 juli
1915 saalydende:

Første kapitel.

Indledning.

§ 1.

Betydningen av uttryk, som loven bruker,

Denne lov forstaar ved:

1. Arbeider — enhver, som mot vederlag utfører arbeide
av hvilkensomhelst art for:

- 6 aug. a. privat arbejdsgiver;
 Nr. 2. b. stat eller kommune, saafremt han arbejder paa akkord eller med en opsigelsesfrist av 14 dage eller derunder, og saafremt han ikke maa regnes for offentlig tjenestemand.
2. Arbejdsgiver — enhver, som sysselsætter en eller flere arbejdere.
 3. Fagforening — enhver sammenslutning enten av mindst 25 arbejdere eller av arbeideres foreninger, som tilsammen har mindst 25 medlemmer, naar sammenslutningen har et valgt styre og det formaal at vareta arbeidernes faglige og økonomiske interesser overfor deres arbejdsgivere.
 4. Arbejdsgiverforening — enhver sammenslutning av arbejdsgivere eller arbejdsgiveres foreninger, naar den har et valgt styre og det formaal at vareta arbejdsgivernes interesser overfor deres arbejdere.
 5. Arbeidsnedlæggelse (streik) — en hel eller delvis arbeidsstans, som arbejdere i fællesskap eller i forstaaelse med hverandre iverksætter for at tvinge frem en løsning av en tvist mellem en fagforening og en arbejdsgiver eller arbejdsgiverforening.
 6. Arbeidsstængning (lockout) — en hel eller delvis arbeidsstans, som en arbejdsgiver iverksætter for at tvinge frem en løsning av en tvist mellem ham selv eller en anden arbejdsgiver og en fagforening eller mellem en arbejdsgiverforening og en fagforening uten hensyn til, om andre arbejdere tages ind istedenfor de utestængte.
 7. Arbeidsopsigelse — arbeidernes opsigelse av sine arbeidspladser eller arbejdsgiveres opsigelse av arbejdere i hensigt at iverksætte arbeidsnedlæggelse eller arbeidsstængning.
 8. Tariftavtale — en aftale mellem en fagforening og en arbejdsgiver eller arbejdsgiverforening om arbeids- og løningsvilkaar eller andre arbeidsforhold.

§ 2.

Anmeldelse av fagforeninger og arbejdsgiverforeninger.

1. Enhver fagforening og arbejdsgiverforening skal meldes skriftlig til det regjeringsdepartement, som Kongen bestemmer, inden en maaned, efterat denne lov er traadt i kraft, eller efterat foreningen er stiftet.
2. Meldingen skal underskrives av to styremedlemmer og indeholde oplysning om:
 - a. foreningens fulde navn,

- b. styremedlemmenes fulde navn og stilling, 6 aug.
- c. stedet hvor foreningen har sit sæte og styrets adresse. Nr. 2/

Med meldingen skal følge:

- d. et eksemplar av foreningens vedtægter,
- e. utskrift av møteboken for det foreningsmøte, som har valgt styret,
- f. opgave over medlemstallet eller over de underavdelinger, som er knyttet til foreningen, og disses medlemstal.

Bilagene skal være bekræftet av mindst to styremedlemmer.

- 3. Sker forandring i det, som er meldt efter nr. 2 a, b eller c, eller i vedtægtene, skal melding med de nødvendige bilag efter reglerne under nr. 2 sendes til departementet senest en maaned efter forandringen.

Opgave over foreningens og dens underavdelingers medlemstal ved hvert aars utgang skal avgives senest ved utgangen av paafølgende februar maaned.

- 4. Naar flere foreninger er sammensluttet i en hovedorganisation, behøver melding bare at ske for dennes vedkommende. Hovedorganisationen pligter paa anmodning av departementet eller riksmæglingsmanden at meddele de under nr. 2 og 3 anførte oplysninger for enhver av sine underavdelinger.

§ 3.

Tarifavtaler.

- 1. Tarifavtaler skal oprettes skriftlig og indeholde bestemmelser om utløpstid og opsigelsesfrist. Senest to uker, efterat avtalen er underskrevet, skal en bekræftet avskrift sendes til riksmæglingsmanden.
- 2. Hvis ikke andet er fastsat om tiden for en tariffavtales gyldighet, ansees den som sluttet for tre aar, regnet fra den dag, den blev underskrevet.

Blir en tariffavtale ikke sagt op inden den tid, som er fastsat for opsigelse, eller hvis ingen opsigelsesfrist er nævnt i avtalen, mindst tre maaneder, før gyldighetstiden utløper, ansees avtalen fornyet for ett aar. Opsigelse skal gives skriftlig.

- 3. Hvis en arbeidsavtale mellem en arbeider og en arbeidsgiver, som begge er bundet av en tariffavtale, indeholder nogen bestemmelse, som strider mot tariffavtalen, er denne bestemmelse ugyldig.
- 4. Et medlem eller en underavdeling av en forening blir ikke ved at utmeldes eller utstøtes fri for sine forpligtelser

6 aug. 1) efter de tariffavtaler, som gjælder for foreningen ved utræ-
 Nr. 2. delsen.

§ 4.

Ansvar for foreningsmedlemmers brud paa tariff-
 avtale og for ulovlig arbejdsstans.

Har medlemmer av en fagforening eller arbejdsgiverfor-
 ening brutt en tariffavtale eller gjort sig skyldig i ulovlig ar-
 bejdsstans, hefter foreningen, naar den selv har skyld i brud-
 det eller i fortsættelsen av det tariffstridige forhold eller i den
 ulovlige arbejdsstans.

§ 5.

Erstatning for brud paa tariffavtale og for ulovlig
 arbejdsstans.

Ved fastsættelsen av erstatning for brud paa tariffavtale
 eller for ulovlig arbejdsstans skal retten ikke bare ta hensyn
 til skadens størrelse, men ogsaa til den utviste skyld og til
 mislig forhold fra den skadelidendes side. Under særlig for-
 mildende forhold kan erstatningen falde helt bort.

§ 6.

Ulovlig arbejdsstans.

1. En tvist mellem en fagforening og en arbejdsgiver eller
 arbejdsgiverforening om en tariffavtales gyldighet, forstaa-
 else eller bestaaen eller om krav, som grunder sig paa en
 tariffavtale, maa ikke søkes løst ved arbeidsnedlæggelse
 eller arbeidsstængning.
2. En tvist mellem en fagforening og en arbejdsgiver eller
 arbejdsgiverforening om ordningen av arbeids- eller løn-
 ningsvilkaar eller andre arbeidsforhold, som ikke omfattes
 av en tariffavtale, maa ikke søkes løst ved arbeidsnedlæg-
 gelse eller arbeidsstængning, før de i §§ 29 og 36 be-
 stemte frister er utløpet. Gjælder tvisten oprettelse av
 en tariffavtale, som skal avløse en tidligere tariffavtale, maa
 desuten gyldighetstiden for denne være utløpet.
3. Saalænge arbeidsstans er ulovlig, skal de arbeids- og løn-
 ningsvilkaar, som gjaldt ved tvistens utbrud, staa ved
 magt, hvis ikke parterne enes om noget andet.

2det kapitel.

Arbejdsretten.

§ 7.

Arbejdsrettens sæte og domsmyndighet.

Der opprettes en arbeidsret med sæte i rikets hovedstad til
 at behandle de tvister, som § 6 nr. 1 nævner.

Disse tvister kan ikke bringes ind for nogen anden domstol. Men parterne kan vedta privat voldgift.

6 aug.

Nr. 2.

§ 8.

Søksmaal i anledning av en tariffavtale.

Er en tariffavtale sluttet av en fagforening eller en arbeidsgiverforening, kan de enkelte medlemmers rettigheter eller pligter efter tariffavtalen bare gjøres gjældende gjennom søksmaal, som reises av eller mot foreningen paa vedkommendes vegne.

Hvis en part vil nedlægge paastand mot særskilt nævnte medlemmer av en forening, skal disse stevnes ved siden av foreningen.

§ 9.

Krav, som utspringer av arbeidsavtaler.

Under sak om en tariffavtale kan ogsaa inddrages krav, som utspringer av en arbeidsavtale, hvis kravet vil faa sin umiddelbare avgjørelse ved dommen i hovedsaken.

Har Arbeidsretten i sin domsslutning fastslaaet en viss forstaaelse av en tariffavtale, gjælder denne forstaaelse ogsaa for enhver arbeidsavtale, som er bygget paa tariffavtalen.

§ 10.

Arbeidsrettens medlemmer.

1. Arbeidsretten skal bestaa av en formand og fire andre medlemmer.
2. Arbeidsrettens formand, dens øvrige medlemmer og to varamænd for hvert av disse opnævnes av Kongen for tre aar efter indstilling som i § 11 bestemt.
3. Medlemmene av Arbeidsretten maa være norske statsborgere, ha fyldt 30 aar, være vederheftige og ikke fradømt stemmeret i offentlige anliggender og adgang til at opnaa offentlig tjeneste, eller dømt efter nærværende lovs § 42. De maa ikke være medlem av en fagforenings eller arbeidsgiverforenings styre, og de maa ikke være fast ansat i en saadan forenings tjeneste.

Formanden skal desuten opfylde de betingelser, som er foreskrevet for høiesteretsdommere.

§ 11.

Indstillingsretten.

1. Arbeidsgiverforening, som omfatter mindst 100 arbeidsgivere, der tilsammen beskæftiger mindst 10 000 arbei-

6. aug. 1915. Nr. 2.
- dere, samt fagforening, som tæller mindst 10 000 arbejdere, kan hver for sig fremsætte forslag til to medlemmer av retten med varamænd. Hvert forslag skal dog omfatte det dobbelte antal mænd. De, som foreslaaes, maa ha erklært sig villige til at motta hvervet.
2. Blandt dem, som saaledes er bragt i forslag, opnævnes 2 medlemmer med varamænd fra hver side. Er konkurrerende forslag fremkommet fra forskjellige foreninger av arbejdere eller arbejdsgivere, kommer antallet av medlemmer inden vedkommende foreninger i fortrinnsvis betragtning ved valget av mænd.
 3. Er ikke indstilling kommet ind til vedkommende regjeringsdepartement inden en frist, som det selv fastsætter, sker opnævnelsen uten indstilling.

§ 12.

Opnævnelse av nyt medlem.

Hvis et retsmedlem eller en varamand dør eller blir fritat for sit hverv eller ikke lenger fylder de krav, som § 10 nr. 3 stiller, skal nyt medlem eller ny varamand opnævnes for den tid, som er igjen.

Gjælder det et medlem eller en varamand, som er opnevnt efter indstilling overensstemmende med § 11, skal der gives vedkommende organisationer adgang til at avgi ny indstilling.

§ 13.

Ugildhet.

1. Et medlem av Arbeidsretten er ugild i de samme tilfælde som en dommer i almindelige borgerlige saker. Naar andre særlige omstændigheter foreligger, som er skikket til at svække tilliden til et medlems uhildethet, skal han likeledes vike sæte. Spørsmaal herom kan reises baade av ham selv og av parterne.
2. Retten avgjør ved kjendelse, om nogen skal vike sæte som ugild.

§ 14.

Stedfortræder for en dommer, som er ugild eller har forfald.

Hvis formanden er ugild eller har forfald, opnævner Kongen stedfortræder.

Hvis et andet medlem av retten er ugild eller har forfald, skal formanden tilkalde en av varamændene for dette medlem i den rækkefølge, opnævnelsen viser.

§ 15.

Rettens forhandlingsdygtighet.

Retten er ikke forhandlings- eller beslutningsdygtig, uten at alle medlemmer er tilstede.

Hvis et medlem av retten under forhandlingene faar forfald, som maa antages at ville vare længer end en uke, opnævnes stedfortræder efter § 14.

De retsmedlemmer, som har begyndt paa en sak, skal føre den til ende, selv om deres tjenestetid løper ut under behandlingen av saken.

§ 16.

Dommered.

Ingen maa gjøre tjeneste som medlem av Arbeidsretten, før han har avlagt skriftlig ed paa, at han samvittighetsfuldt vil opfylde sine pligter.

Eden sendes til vedkommende regjeringsdepartement. Kongen fastsetter, hvordan den skal lyde.

§ 17.

Parternes repræsentanter.

Parterne kan møte selv og ved fuldmægtig. Fler end tre personer kan ikke møte for nogen part.

Parternes repræsentanter maa være fuldmyndige, norske statsborgere og ikke fradømt stemmeret i offentlige anliggender og adgang til at opnaa offentlig tjeneste.

Vedkommende departement kan dog dispensere fra paa budet om, at parternes repræsentanter skal være norske statsborgere.

Fuldmagten maa være uindskrænket.

§ 18.

Forberedelsen av saken.

1. Saken bringes ind for Arbeidsretten ved en skriftlig stevning, som sendes til rettens formand. En bekræftet avskrift vedlægges.

Stevningen skal indeholde:

- a. begge parters fulde navn og adresse,
- b. en fremstilling av saken og de krav, som saksøkeren vil reise,
- c. opgave over de bevis, som saksøkeren agter at føre, hvordan han tænker at skaffe dem tilveie, og det, han agter at godtgjøre ved dem,

6 aug.

Nr. 2.

- 6 aug. d. opgave over de bevis, som saksøgeren ønsker frem-
 Nr. 2. skaffet af motparten eller ved rettens hjælp,
 e. forslag med hensyn til tid og sted for behandlingen
 av saken.

Er der mangler ved stevningen, skal formanden snarest mulig gjøre saksøgeren opmærksom paa dem og forklare, hvordan de bør rettes.

2. Med stevningen skal sendes afskrift av de forhandlinger, som er ført mellem parterne om tvisten, eller bevis for, at saadanne forhandlinger er ført eller søkt fra saksøkerens side.

Mangler saadant bevis, skal formanden gjøre saksøgeren opmærksom herpaa og meddele ham, at retten ikke kan behandle saken, medmindre forhandlinger er ført eller forgjæves søkt av saksøgeren.

3. Naar stevningen er i orden, og formanden finder det godt, gjort, at forhandlinger om tvisten har været ført av parterne eller forgjæves har været søkt av saksøgeren, sender han uten ophold afskriften av stevningen til saksøkte. Samtidig anmoder han saksøkte om at gi skriftlig tilsvaren inden en viss tid og i dette fremsætte sine bemærkninger til stevningen, nævne de krav, som fra hans side vil bli reist, og gi bevisopgaver svarende til dem, som er nævnt under nr. 1 c og d. Med tilsvaret skal følge en bekræftet afskrift.

4. Saasnart formanden har mottatt saksøktes tilsvaren, eller saasnart fristen for dette er utløpet, fastsætter han tid og sted for behandlingen av saken i retten. Retsmøtet skal holdes snarest mulig. Det kan holdes ogsaa utenfor rettens faste sæte.

5. Formanden varsler de øvrige medlemmer av retten. Likesaa varsler han varamand, hvis der kan ventes fremsat en ugildhetsindsigelse, som han tror kan bli godkjendt av retten.

6. Formanden utfærdiger indkaldelse til parterne og lar den forkynde med en varselsfrist, som ikke maa være under 48 timer, heri ikke medregnet den nødvendige reisetid. Har saksøkte git tilsvaren, skal formanden sende afskriften til saksøgeren.

7. Formanden indkalder de vidner, sakkyndige eller andre personer, som han finder bør avhøres. De, som indkaldes, har krav paa aftensvarsel utenom den nødvendige reisetid. Til forberedelse av bevisførselen har formanden forøvrig samme myndighet som retten efter § 19.

§ 19.

6 aug.

Saksbehandlingen.

Nr. 2.

1. Formanden leder forhandlingene.
2. Saken behandles og bevisene føres paa den maate, som retten finder høvelig. Hovedforhandlingen skal være mundtlig, medmindre begge parter samtykker i skriftlig behandling, og retten finder den ubetænkelig.
3. Retten skal sørge for, at saken blir fuldt oplyst.
4. Retten kan indhente forklaringer av parter, sakkyndige og enhver anden, hvis prov kan være av betydning for saken. Enhver kan negte at svare paa et spørsmål, naar svaret kan utsætte ham selv eller hans egtefælle, slegtinger eller besvogrede i ret op- eller nedstigende linje, søskende eller likesaa nær besvogrede for straf eller tap av den borgerlige agtelse. Det samme gjelder spørsmål, som paa saadan maate berører hans forlovede, fosterforældre eller fosterbarn, naar retten saa beslutter. Det, som er bestemt om egtefæller, gjelder, selv om egteskapet er oppløst.
5. Retten kan kræve fremlagt dokumenter, forretningsbøker og andre bevisligheter, som en part eller nogen, som pligter at vidne i saken, har raadighet over. Den kan paalægge en part eller et vidne at undersøke regnskapsbøker eller andre bevisligheter og at gjøre optegnelser derom og ta dem med sig.
6. Retten kan foreta syn og granskning enten selv eller ved et eller flere av sine medlemmer eller ved opnævnte sakkyndige. Herunder kan ogsaa redskaper kræves brukt, maskiner sat i gang og arbeidsmaater paaavist.
7. Retten kan kræve bevis optat ved enhver av de almindelige underretter. Bevisoptagelsen skal fremmes hurtigst mulig, om nødvendig ved ekstraret. Dommeren skal av eget tiltak sørge for at fremme forretningen. Vidner gives aftensvarsel. Parterne indkaldes bare, naar det er krævet i retsanmodningen.

§ 20.

Parternes uteblivelse.

Hvis nogen av parterne uteblir, og det er oplyst eller sandsynlig, at han har gyldig forfald, skal saken utsættes.

Er det ikke oplyst eller sandsynlig, at han har gyldig forfald, og den anden part møter, kan han kræve saken fremmet. Saken skal i saa fald saavidt gjørlig behandles, som om den uteblevne part hadde været tilstede.

Hvis begge parter uteblir, og det ikke er oplyst eller sandsynlig, at de har gyldig forfald, skal saken utsættes.

6 aug. sandsynlig, at nogen av dem har gyldig forfald, skal saken
Nr. 2. hæves.

§ 21.

Møtepligt for vidner og parter.

1. Enhver pligter efter indkaldelse fra rettens formand at møte som vidne for Arbeidsretten, naar han bor eller op holder sig indenfor en saadan afstand fra retsstedet, at han for at naa dette ikke behøver at reise over 600 km. med jernbane eller 300 km. med dampskib eller 100 km. paa anden maate eller en tilsvarende veilængde dels paa den ene og dels paa den anden maate.

Er det magtpaaliggende, at et vidne møter, kan formanden av eget tiltak eller efter ansøgning fra en av parterne utvide møtepligten.

2. Enhver, som er tilstede paa retsstedet eller i nærheten av det, kan retten paalægge at fremstille sig uten ophold for at avgi vidnesbyrd. Møtende vidner kan den paalægge at komme igjen senere.

3. Vidner, som formanden har indkaldt, kan kræve godtgjørelse av statskassen efter straffeprocelseslovens regler for vidner i lagmandsretssaker. Vidner, som parterne fremstiller, kan retten tilstaa saadan godtgjørelse, naar avhørelsen har været av betydning for saken.

4. Om parternes pligt til at møte personlig efter særlig paalæg gjælder samme regler som for vidner efter nr. 1 og 2.

§ 22.

Sakkyndige.

Enhver, som pligter at vidne i saken, er efter opnævnelse av retten eller formanden pliktig til at gjøre tjeneste som sakkyndig.

Opnævnte sakkyndige har krav paa godtgjørelse for sit arbeide efter reglerne i straffeprocelseslovens § 81 og samme krav paa skyss- og kostpenger som sakkyndige i straffesaker.

Deres tilkommende utredes av statskassen.

Sakkyndige, som ikke er opnævnt, kan retten efter omstændighetene tilstaa saadan godtgjørelse.

§ 23.

Forhandlingenes offentlighet.

Forhandlingene føres for aapne dører, hvis ikke retten beslutter at utelukke offentligheten. Dørene skal lukkes, naar forhandlingene kommer ind paa forretnings- eller foreningshem-

meligheter eller andet, som ikke uvedkommende bør faa kund- 6 aug.
skap om. Nr. 2.

De dele av fremlagte bøker, som ikke vedkommer saken, kan retten forsegle.

Enhver, som har været tilstede under forhandlinger for lukkede dører, pligter at bevare taushet om det, som er forhandlet, hvis ikke retten tillater offentliggjørelse.

§ 24.

Retsbok.

I retsboken føres ind tid og sted for retsmøtet, navnene paa dommere, retsskriver, parter og deres repræsentanter, vidner og sakkyndige.

Fremlagte dokumenter nævnes, og forhandlingenes gang gjengives i korthet. Paastande og indsigelser føres ind fuldstændig eller vedlægges. Likesaa føres ind alle rettens avgjørelser og forlik, som sluttet mellem parterne.

Retten kan beslutte, at forhandlingene skal optages med hurtigskrift.

§ 25.

Rettens avgjørelser.

1. Rettens avgjørelser træffes med stemmeflerhet

Dom skal avsiges snarest mulig, efterat saksbehandlingen er slut. Gaar der mer end 3 dage, før dom blir avsagt, skal grunden nævnes i dommen.

2. Skrivfeil, regnefeil, utelatelser og andre aapenbare feil kan formanden rette av eget tiltak. Om rettelsen skal han uten ophold underrette parterne gjennom anbefalt brev.

Er nogen av parterne misfornøiet med rettelsen, kan han kræve saken forelagt for den samlede ret. Begjæringen maa rettes til formanden senest en uke, efterat meddelelse om rettelsen er mottat. Formanden skal uten ophold forelægge saken for retten.

3. Er dommen ufuldstændig eller uklar, kan den rettes av den samlede ret efter begjæring fra en av parterne, og efterat den anden part er hørt. Begjæringen maa være kommet til formanden senest to uker efterat dommen er avsagt.

4. Procesledende kjendelser og andre beslutninger kan retten omgjøre, hvis ingen erhvervet ret er til hinder for det.

§ 26.

Anke og kjøremaal.

1. Kjendelse, hvorved en sak blir avvist eller tat under behandling, kan ankes ind for Høiesteret, og anken skal fore-

6 aug. tages ved varslets utløp uten hensyn til sessionerne. Kjendelse, Nr. 2. hvorved en sak er tat under behandling, kan paaankes, før dom er faldt, men uten opsættende virkning.

Ankefristen er en maaned fra den dag, kjendelsen blev avsaagt.

2. Den, som ikke er part, kan paakjære en kjendelse, som paalægger ham at avgi forklaring, ed eller forsikring, fremlægge dokumenter eller fremvise, forelægge eller gi adgang til andre ting eller gjøre tjeneste som sakkyndig, eller som ilægger ham straf- eller omkostningsansvar. Parterne kan paakjære kjendelser, som ilægger dem selv straf- og omkostningsansvar efter §§ 41 og 43.

Kjæremaalet maa erklæres straks, hvis vedkommende er tilstede i retten, men ellers senest 3 dage efterat han har faat meddelelse om avgjørelsen. Saafremt nogen har optraadt som motpart eller kan betragtes som motpart, skal han underrettes om kjæremaalet. Kjæremaalet har opsættende virkning for den kjærende.

Formanden sender uten ophold kjæremaalserklæringen med de nødvendige dokumenter og utskrifter til Høiesterets kjæremaalsutvalg. Retten, den kjærende og andre, som kjæremaalet har betydning for, kan gi skriftlig uttalelse om saken. Paa beropes kjendsgjerninger, som ikke tidligere er nævnt, skal uttalelsen altid sendes gjennom retten.

3. Arbeidsrettens domme og andre kjendelser end de, som nævnes under nr. 1 og 2, er endelige og kan fuldbyrdes efter reglerne for høiesteretsdomme, men dommen falder bort, hvis Høiesteret efter domsavsigelsen avgjør en anke etter nr. 1 derhen, at saken avvises fra Arbeidsretten.

3dje kapitel.

Mægling.

§ 27.

Mæglingsmænd og mæglingsraad.

1. Kongen opnævner en fast mæglingsmand for det hele rike (riksmæglingsmand) og en fast mæglingsmand for hver mæglingskreds (kredsmæglingsmand).

Rikets inndeling i mæglingskredser fastsættes av Kongen, efterat uttalelse er indhentet fra de organisationer, som omhandles i § 11.

De faste mæglingsmænd maa opfylde betingelserne i § 10 nr. 3, første avsnit. De opnævnes for 3 aar.

Riksmæglingsmanden er kredsmæglingsmændenes overord-

nede. Det nærmere forretningsforhold mellem dem fastsættes ved instruks, som utfærdiges av Kongen. 6 aug. Nr. 2.

2. Mæglingsraadene skal bestaa av en fast mæglingsmand som formand og to andre mæglere, som formanden opnævner blandt dem, som staar i de utvalg, nr. 3 nævner, en av hvert utvalg.

3. Vedkommende regjeringsdepartement opretter for hver mæglingskreds to utvalg av personer, som er villige til at være mæglere. Utvalgene opprettes for tre aar. Størrelsen bestemmes av departementet.

Til mæglere kan bare vælges norske statsborgere, som har fylldt 30 aar, er vederhæftige og ikke fradømt stemmeret i offentlige anliggender og adgang til at opnaa offentlig tjeneste eller dømt efter nærværende lovs § 42.

Forslag til disse utvalg avgives av de i § 11 omhandlede organisationer.

Er ikke lovlig forslag kommet ind til departementet inden en frist, som det selv fastsætter, sker opnævnelsen uten indstilling.

§ 28.

Meldinger til mæglingsmændene.

1. Naar arbeidsopsigelse foretages i anledning av en saadan tvist, som § 6 nr. 2 nævner, skal der straks sendes melding enten til riksmæglingsmanden eller til kredsmæglingsmanden for den kreds, hvor bedriften eller foreningen, som foretar arbeidsopsigelsen, har sit sæte. Kredsmæglingsmanden har uten ophold i telegram eller ved anbefalt brev at sende underretning om meldingen til riksmæglingsmanden.

Hvis parterne er enige, kan meldingen rettes til hvilken-somhelst kredsmæglingsmand.

2. Meldingen sendes i telegram eller anbefalt brev og skal indeholde oplysning om, hvad tvisten gjælder, hvormange arbeidere opsigelsen omfatter, naar opsigelsesfristen løper ut og om forhandling mellem parterne er aapnet samt om den fremdeles paagaar eller er avbrutt.

Paagaar forhandling, skal melding om senere avbrytelse paa samme maate sendes av den, som har sendt den første melding.

Meldingene sendes av den fagforening, arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening, som har foretat opsigelsen. Er vedkommende tilknyttet Arbeidernes faglige Landsorganisation, Norsk Arbeidsgiverforening eller andre organisationer som i § 11 nævnt, sendes meldingene gjennom disse organisationers styrer til riksmæglingsmanden.

Av meldingene sendes samtidig en gjenpart til motparten.

6 aug.
Nr. 2.

§ 29.

Regler om arbeidsstans.

1. Arbeidsnedleggelse eller arbeidsstængning maa ikke iverksettes, før opsigelsesfristen er utløpet, og ikke i noget tilfælde, før fire virkedage er forløpet fra meldingen om, at forhandlinger ikke er optat eller at de er avbrutt eller arbeidsopsigelsen utvidet — er inkommet til mæglingsmanden.
2. Saasnart riksmæglingsmanden eller en kredsmæglingsmand har faat melding om, at forhandlinger ikke er optat eller at de er avbrutt, eller saasnart han paa anden maate er blit bekjendt med avbrytelsen, skal han forby arbeidsstans, indtil mægling efter dette kapitel er sluttet, hvis han antar, at arbeidsstansen enten paa grund av bedriftens art eller paa grund av sit omfang vil medføre skade for almene interesser.

Blir arbeidsopsigelsen utvidet, skal han under samme betingelser forby den derved tilsigtede arbeidsstans.

Forbudet rettes i telegram eller i anbefalt brev til den fagforening, arbeidsgiver, arbeidsgiverforening eller hovedorganisation, som har sendt eller skulde ha sendt meldingen om arbeidsopsigelsen, og meddeles samtidig til motparten.

Forbudet maa, for at være bindende, være sendt inden utløpet av to dage, efterat mæglingsmanden har faat melding om, at forhandlinger ikke er optat eller at de er avbrutt eller arbeidsopsigelsen utvidet.

§ 30.

Mæglingsmandens ugildhet og forfald.

Reglerne om ugildhet i § 13 gjelder ogsaa for de faste mæglingsmænd.

Anser riksmæglingsmanden sig for ugild, eller har han forfald, eller er han optat med mægling i en anden sak, melder han det uten ophold til vedkommende regjeringsdepartement. Er departementet enig i, at han ikke bør behandle tvisten, overdrar det behandlingen til en kredsmæglingsmand eller til en, som det opnævner for saken.

Er en kredsmæglingsmand i noget tilfælde, som er nævnt i andet led, melder han det uten ophold til riksmæglingsmanden. Denne kan enten selv overta behandlingen av saken eller overdra den til en anden kredsmæglingsmand eller til en, som vedkommende regjeringsdepartement opnævner for saken.

§ 31.

6 aug.

Nr. 2.

Forberedelsen av mæglingen.

1. Naar riksmæglingsmanden eller en kredsmæglingsmand i henhold til § 29 har forbudt arbejdsstans, skal han uten ophold skride til mægling. Riksmæglingsmanden kan dog overdra mæglingen til en kredsmæglingsmand. Han kan ogsaa selv overta mæglingen i saker, som hører under kredsmæglingsmændene.

Har flere kredsmæglingsmænd forbudt arbejdsstans i anledning av samme tvist, avgjør riksmæglingsmanden, hvem som skal behandle saken, hvis ikke parterne blir enige om det.

En kredsmæglingsmands avgjørelse av, hvorvidt arbejdsstans skal forbydes eller ikke, kan omgjøres av riksmæglingsmanden.

2. Selv om arbejdsstans ikke forbydes, kan riksmæglingsmanden eller en kredsmæglingsmand skride til mægling i tvisten enten av eget tiltak eller efter begjæring av en part.
3. Saken behandles av mæglingsraad, hvis begge parter forlanger det eller gir samtykke dertil, senest i første mæglingsmøte.

Skal riksmæglingsmanden være formand i mæglingsraadet, opnævner han de andre mæglere av utvalgene for hvilkensomhelst mæglingkreds.

Skal en kredsmæglingsmand være formand i mæglingsraadet, opnævner han de to andre mæglere. Staar alle medlemmer av et utvalg i saadant forhold til tvisten, at kredsmæglingsmanden finder det betænkelig at opnævne nogen av dem, kan han opnævne mægler utenfor utvalget, fortrinnsvis blandt dem, som staar i utvalget for en anden kreds. I dette tilfælde bør vedkommende part faa adgang til at foreslaa mægler.

4. Mæglingsmanden fastsetter tid og sted for behandlingen av tvisten. Møte kan ogsaa holdes utenfor mæglingskredsen.

Han indkalder parterne og varsler i tilfælde mæglerne paa den maate, han finder høvelig.

Om indkaldelse av vidner og andre, hvis forklaring kan være av betydning, og om forberedelse av bevisførselen forøvrig gjælder reglerne i § 18 nr. 6, forsaaviddt dertil er anledning.

§ 32.

Mæglered.

Ingen maa gjøre tjeneste som mæglingsmand eller medlem

6 aug. av et mæglingsraad, før han har avlagt saadan ed som nævnt Nr. 2. i § 16.

§ 33.

Mæglingsraadets forhandlingsdygtighet.

Mæglingsraadet er ikke forhandlings- og beslutningsdygtig, uten at alle tre mæglere er tilstede.

Faar mæglingsmanden forfald, faar § 30 andet og tredje led tilsvarende anvendelse.

Faar en anden mægler forfald, opnævner mæglingsmanden nyt medlem.

Den mæglingsmand og de andre mæglere, som har paa-begyndt behandlingen av saken, skal føre den til ende, selv om deres tjenestetid løper ut under saken.

§ 34.

Parternes repræsentanter.

Reglerne i § 17 om parternes repræsentanter gjelder ogsaa under mægling for mæglingsmanden og mæglingsraadet. Men praktiserende advokater og sakførere maa ikke brukes som fuldmægtig uten samtykke av mæglingsmyndigheten.

§ 35.

Mæglingen.

1. Naar mæglingsmanden behandler saken alene, skal han paa den maate og i de former, som han selv vælger, hurtig og omhyggelig indhente alle nødvendige oplysninger til utredning av tvisten og efter evne søke at opnaa enighet mellem parterne om et rimelig forlik.

Han kan indhente de oplysninger, som er nødvendige til utredning og bedømmelse av tvisten, selv om en eller begge parter uteblir.

Til fremme av sine undersøkelser har mæglingsmanden saadan myndighet som nævnt i § 19. Men han kan ikke kræve ed av vidner og sakkyndige. Reglerne i §§ 21 og 22 gjelder ogsaa ved mægling.

Kommer forlik istand, skal tariffavtale i overensstemmelse hermed oprettes under medvirkning av mæglingsmanden og undertegnes av parterne eller deres repræsentanter.

2. Behandles saken ved mæglingsraad, har dette de samme pligter og den samme myndighet som mæglingsmanden efter nr. 1. Mæglingsmanden leder forhandlingene.

3. Mæglingsmøterne skal holdes for lukkede dører. Møtebok 6 aug.
føres efter reglerne i § 24. Nr. 2.

§ 36.

Mæglingens slutning.

1. Er der gaat ti dage, efterat forbudet mot arbeidsstans eller i tilfælde det første forbud blev avsendt, kan hver av parterne kræve mæglingen sluttet, hvis vedkommende part ikke ved uteblivelse eller paa anden maate har undrat sig fra pligtmæssig medvirken til mæglingen.

Senest fire dage, efterat lovlig krav om avslutning av mæglingen er fremsat, skal mæglingen sluttet. Har mæglingsmyndigheten forelagt parterne et endelig forslag til løsning av tvisten, skal forslaget føres ind i møteboken.

2. Er forlik ikke kommet istand, kan riksmæglingsmanden eller den kredsmæglingsmand, som har ledet mæglingen, kundgjøre en beretning om saken paa den maate, han finder høvelig.

Har en kredsmæglingsmand ledet mæglingen, skal han snarest mulig sende riksmæglingsmanden beretning om saken. Denne skal indeholde det endelige mæglingsforslag, hvis saadant er fremsat.

Er mæglingsraadets medlemmer uenige om beretningens indhold, kan mindretallet gi særskilt uttalelse.

§ 37.

Senere vedtagelse av et mæglingsforslag.

Vil nogen av parterne vedta mæglingsmyndighetens forslag til løsning av tvisten, efterat mæglingen er sluttet, kan erklæring derom sendes til mæglingsmanden, som sender en avskrift av erklæringen til den anden part. Godkjender ogsaa denne part forslaget, berammer mæglingsmanden et møte mellem parterne til opprettelse av tariffavtale.

§ 38.

Gjenoptagelse.

Om mæglingen er sluttet, kan parterne i fællesskap kræve den gjenoptat for den mæglingsmand eller det mæglingsraad, som de selv ønsker.

Er der gaat en maaned, efterat mæglingen blev sluttet, uten at tvisten endda er løst eller bragt ind til ny mægling, skal den mæglingsmand, som har behandlet saken, opfordre parterne til nye forhandlinger.

6 aug. Forøvrig kan saavel riksmæglingsmanden som mæglings-
Nr. 2. manden naarsomhelst rette saadan opfordring til parterne.

§ 39.

Kjæremaal.

Saadanne kjendelser, som § 26 nr. 2 nævner, kan paa-
kjæres efter de regler, som der er git.

Andre kjendelser av en mæglingsmand eller et mæglings-
raad er endelige og kan fuldbyrdes efter reglerne for høieste-
retsdomme.

4de kapitel.

Straffebestemmelser.

§ 40.

Arbeidsstans.

1. Pengebøter fra 5 til 25 000 kroner kan ilægges:

- a. den, som i strid med § 6 foretar eller fortsætter arbeids-
stansning eller deltar i arbeidsnedlæggelse. Den, som
handler paa en arbeidsgivers vegne, straffes, naar ikke
arbeidsgiveren selv dømmes;
 - b. de medlemmer av styret for en fagforening eller en arbeids-
giverforening, som medvirker til arbeidsnedlæggelse eller
arbeidsstængning i strid med § 6 ved at være med paa
beslutning om at iverksætte, fortsætte eller godkjende ar-
beidsstansen eller om at støtte den ved utbetaling av for-
eningsmidler, eller som opfordrer til saadan arbeidsstans
eller indsamler eller utdeler indsamlede bidrag til dens
fortsættelse. Det samme gjælder medlemmer av andre
foreningsmyndigheter og foreningenes tjenestemænd.
2. Sak reises av det offentlige efter paatalebegjæring av
en fagforening, arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening, som er
skadelidende ved arbeidsstansen, eller av vedkommende regje-
ringsdepartement.
3. I dommen kan det bestemmes, at i de tilfælde, som
er nævnt under nr. 1 b, skal vedkommende forening hefte for
bøterne. Dette gjælder dog ikke, hvis den skyldige har hand-
let i strid med foreningens vedtægter eller beslutning, som er
fattet paa foreningens vegne.
4. Bøter efter denne paragraf kan idømmes paany, naar
to uker er gaat efter dommens forkyndelse, og den domfældte
i dette tidsrum har gjort sig skyldig i saadant forhold med
hensyn til den ulovlige arbeidsstans som nævnt under nr. 1.
Det samme gjælder, naar to uker er gaat efter forkyndelsen av
den anden dom, og saa fremdeles.

§ 41.

6 aug.
nr. 2.

Fornærmelig adfærd m. v.

1. Den, som under et møte for Arbeidsretten fornærmer retten eller nogen, som møter for den, eller forstyrrer møtet, krænker rettens værdighet eller ikke lyder paabud fra retten eller formanden, kan utvises og ved kjendelse under saken ilægges bøter.

Den, som skriver noget usømmelig eller fornærmelig i et søksmaalsskrift, kan likeledes ved kjendelse under saken ilægges bøter.

2. Bestemmelserne under nr. 1 gjelder ogsaa under saksbehandling for mæglingsmyndighetene.

3. Om nogen straffes efter denne paragraf, kan han dog forfølges paa vanlig maate for gjerningen. Men bøterne kommer i betragtning ved strafutmaalingen.

§ 42.

Brud paa taushetspligt.

Den, som bryter sin taushetspligt efter § 23, jfr. § 25, straffes med bøter.

§ 43.

Uteblivelse m. v.

1. Hvis et vidne eller nogen, som ellers har faat særlig paalæg om at møte personlig, uteblir uten gyldig forfald eller ikke i tide har meldt forfald eller uten lov forlater møtet, før det er slut, kan han ved kjendelse under saken ilægges bøter og paalægges helt eller delvis at erstatte de omkostninger, som han har voldt.

Uteblir han efter ny indkaldelse eller opfordring til at møte, kan han endda en gang ilægges bøter og omkostningsansvar.

Like med uteblivelse uten gyldig forfald regnes det, at en sakkyndig uten gyldig grund negter at overta sit hverv eller forsømmer sin pligt, og at nogen maa avvises, fordi han møter beruset.

2. Negter nogen uten gyldig grund at forklare sig eller avlegge ed eller forsikring, kan han ved kjendelse under saken ilægges bøter og paalægges helt eller delvis at erstatte de omkostninger, som er voldt ved negtelsen. Han kan ikke ilægges saadan straf og saadant omkostningsansvar mer end to ganger i samme sak.

3. Hvis nogen ikke efterkommer paalæg om at frem-

6 aug. lægge et dokument eller fremvise, forelægge eller gi adgang
 Nr. 2. til en ting eller at efterse og gjøre utdrag av et dokument eller
 lignende, regnes det like med, at han negter at forklare sig.

§ 44.

Ansvar for kjæremaal.

For aapenbart grundløst kjæremaal kan Hoiesterets kjæremaalsutvalg ilægge bøter og omkostningsansvar.

Kapitel 5.

Slutningsbestemmelser.

§ 45.

Saksomkostninger.

1. Der betales ikke for behandlingen av en sak ved Arbeidsretten og mæglingsmyndighetene eller for bevisoptagelser til bruk for en saadan sak.

Men Arbeidsretten kan ved kjendelse paalægge en av parterne eller begge at godtgjøre statskassen helt eller delvis dens utgifter ved behandlingen for denne ret.

2. Omkostningene ved en sak for Arbeidsretten kan den ene part faa sig tilkjendt hos den anden efter reglerne for saksomkostninger i almindelige borgerlige saker. Derimot skal hver part i mangel av anden avtale selv bære sine omkostninger ved mægling.

§ 46.

Lønninger m. v.

1. Lønninger og honorarer til medlemmene av Arbeidsretten, riksmæglingsmanden, mæglingsmændene og medlemmene av mæglingsraadene utredes av statskassen. Utgiftene til kontorhold, lokaler og skriverhjælp under møterne utredes likeledes av statskassen.

2. Arbeidsrettens formand og riksmæglingsmanden skal ha fast aarlig løn.

Mæglingsmændene skal ha fast aarlig løn og et honorar, bestemt av vedkommende regjeringsdepartement for hver enkelt sak.

De øvrige medlemmer av Arbeidsretten og mæglingsraadene tilstaaes honorar for hver sak av vedkommende regjeringsdepartement. Arbeidsrettens medlemmer kan ogsaa tilstaaes fast løn.

3. Under reiser har medlemmer av Arbeidsretten, mæg-

lingsmændene og medlemmene av mæglingssraadene krav paa 6 aug.
skyss- og kostpenger efter lov av 10 juli 1894. Kostpengene Nr. 2.
skal være som bestemt for første klasse i lovens § 17.

4. Kongen gir de nødvendige bestemmelser om utførelsen av rettskriverforretningene ved Arbeidsretten og mæglingssraadene.

§ 47.

Lovens ikrafttræden.

Denne lov træder i kraft fra den tid, Kongen bestemmer.

Blir loven ikke sat i kraft fra begyndelsen av et kalenderaar, regnes de tidsrum, som er fastsat i § 10 nr. 2 og § 27 nr. 1 og 3 fra begyndelsen av det følgende kalenderaar.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 6 august 1915.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vittterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 28 juli 1915 saalydende:

§ 1. Alle norske arbeidsledighetskasser, som opfylder de i nærværende lov opstillede betingelser, kan paa derom indgit andragende meddeles anerkjendelse som berettiget til at erholde refundert av statskassen en halvdel av de pengebeløp, hvor- med de understøtter sine her i landet bosatte forsikrede, for- saavidt de enten er norske borgere eller har været bosat i lan-

6 aug.
Nr. 3.

6 aug. det i de sidste 2 aar. Saadan refusion foretages kvartalsvis Nr. 3. av det regjeringsdepartement, til hvilket gennemførelsen av lovens bestemmelser av Kongen henlægges. Den dag, da refusionsretten for hver enkelt kasse skal indtræde, fastsættes av vedkommende departement.

§ 2. For at kunne opnaa anerkjendelse som berettiget til refusion maa vedkommende arbeidsledighetskasses indtægter for mindst en halvdels vedkommende tilveiebringes ved medlemmenes egen kontingent. Desuten maa kassens love indeholde bestemmelser om:

1. At medlemmenes ret til understøttelse ikke indtræder, medmindre de har staat som medlem av kassen i det mindste i det sidst forløpne halvaar og betalt kontingent for i det mindste 26 uker siden sidste indmeldelse.
 2. At stedlig understøttelse ikke utbetales, før arbeidsledigheten har varet i et tidsrum, som ikke maa sættes kortere end 3 dage. Naar særlige omstændigheter gjør det ønskelig, kan vedkommende departement tillate bestemt i en kassens love, at understøttelsen i tilfælde av flere ledighetsperioder i løpet av 6 uker ved 2den og senere ledighetsperioder skal kunne utbetales straks.
 3. At der som stedlig understøttelse ikke ydes mer end et beløp, som i det høieste svarer til det halve av, hvad der er at anse som gjennemsnittlig dagløn i vedkommende medlems arbeidsgren.
 4. At understøttelse ikke ydes for et længere tidsrum end i det høieste 90 dage i løpet av 12 maaneder, hvis der i kassens love gaaes ut fra understøttelsesaar, eller i løpet av et kalenderaar.
 5. At kassens medlemmer i tilfælde av ledighet er forpligtet til at ta det arbeide, som kassens styre finder passende for dem.
 6. At der for det tilfælde, at den ordinære kontingent viser sig utilstrækkelig kan utlignes ekstrakontingent og, om det blir nødvendig, foretages nedsættelse i den i kassens love bestemte understøttelse.
 7. At understøttelse ikke utbetales til noget medlem, der staar som medlem av anden arbeidsledighetskasse, eller saalænge han oppebærer bidrag fra sykekasse.
 8. At ingen stedlig understøttelse, intet reise- eller flytningsbidrag utbetales til andre end uforskyldt arbeidsløse, men arbeidsføre personer. Som uforskyldt regnes ikke arbeidsløshet, som er foraarsaket ved streik eller lockout.
- Til bestaaende kasser kan gives midlertidig anerkjendelse, selv om deres love ikke tilfredsstiller de her opstillede fordringer i ethvert punkt, dog bare for det tidsrum, som efter kassens love maa medgaa, forat forandring kan vedtages.

§ 3. Andragende om at bli anerkjendt som berettiget til at erholde refusion indsendes til vedkommende departement, ledsaget av et eksemplar av arbeidsledighetskassens love. Saa fremt departementet finder, at disse tilfredsstiller de i foregaaende paragraf opstillede betingelser og ikke iøvrig staar i strid med nærværende lov, kan andragendet indvilges. Senere forandringer i kassens love kan ikke foretages uten departementets samtykke.

6 aug.
Nr. 3.

§ 4. To tredjedele av de beløp, staten saaledes utbetaler, blir av vedkommende departement mindst en gang aarlig at utligne paa de herreds- og bykommuner, hvori de personer, som har mottat arbeidsledighetsunderstøttelse, sidst har hat bopæl 6 maaneder i træk indenfor rammen av de to sidste aar regnet fra den første dag, for hvilken understøttelsen er bevilget. Refusionspligt paahviler dog ikke kommunen for saadanne personer, der som faste arbeidere eller betjenter ved offentlige vei- og jernbaneanlæg og lignende alene for saadant arbeides skyld har opholdt sig i kommunerne.

Staten bærer den hele utgift:

- a. Naar opholdet, som betinger refusionspligt, ikke kan oplyses.
- b. Naar de understøttede personer overhodet ikke i løpet av de to sidste aar har opholdt sig 6 maaneder i træk i nogen norsk kommune.
- c. Naar den kommune, hvor de understøttede personer sidst har opholdt sig 6 maaneder i træk, ifølge nærværende paragrafs 2det punktum er fritat for refusionspligten.

Spørsmålet, om refusionspligt paahviler nogen kommune og i tilfælde hvilken, avgjøres av vedkommende departement.

§ 5. Enhver refusionsberettiget arbeidsledighetskasse skal føre særskilt regnskap. Dens midler skal holdes adskilt fra andre midler, saaledes ogsaa fra enhver anden foreningskasse, hvis arbeidsledighetskassen er knyttet til en forening, og maa bare anvendes til dækkelse av kassens egne forpligtelser. Er den knyttet til en forening, kan kassens midler ikke av foreningens fordringshavere gjøres til gjenstand for arrest, ekszekution eller utpantning. Heller ikke kan der for gjæld, paahvilende nogen, som er forsikret i en saadan kasse, søkes dækning i den forsikredes krav paa kassen.

§ 6. Enhver til en forening knyttet arbeidsledighetskasse maa for at erholde refusion gi personer, tilhørende de samme arbeidsgrener som kassens medlemmer, adgang til at forsikre sig paa like vilkaar med disse, selv om de ikke er medlemmer av foreningen. De her nævte forsikrede erholder dog ikke ret til at være med i avgjørelser angaaende kassens love eller til at delta i kassens ledelse, medmindre foreningen

6 aug. herom fatter beslutning. Desuten kan kassen, forsaavidt dens
Nr. 3. administration bestrides av vedkommende forening, paalægge
saadanne forsikrede en forhøielse av den ordinære kontingent
med 10 procent til dækkelse av administrationsudgifter, og,
hvis dette viser sig utilstrækkelig, med departementets billi-
gelse forhoie den med et yderligere tillæg av indtil 15 procent.

§ 7. Finder nogen, som enten er eller har forlangt at
bli forsikret i en av de i denne lov omhandlede arbeidsledig-
hetskasser, at en av kassens styre i hans sak fattet beslutning
ikke er lovmedholdelig, kan han paaklage den til vedkommende
departement.

§ 8. En arbeidsledighetskasse, hvis andragende om refu-
sionsret er indvilget, maa ikke utbetale understøttelse til nogen
arbeidsledig, som opholder sig i en kommune, for hvilken der
haves offentlig arbeidskontor, førend vedkommende forgjæves er
anmeldt paa dette kontor som arbeidssøkende. Undlates dette,
mister arbeidsledighetskassen retten til at faa noget refundert
av den saaledes utbetalte understøttelse. Saasnart den arbeids-
ledige paany faar arbeide, anmeldes ogsaa dette av arbeidsle-
dighetskassen til kontoret.

Naar bestyreren for det offentlige arbeidskontor søker om
det, kan vedkommende departement efter indhentet uttalelse
fra tilsynsnævnden bestemme, at de arbeidsledige skal foreta
den i første punktum nævnte anmeldelse ved personlig frem-
møte paa arbeidskontoret.

§ 9. De arbeidsledighetskasser, som mottar refusion efter
nærværende lov, skal ved utgangen av hvert kvartal indsende
opgaver til vedkommende departement over de i kvartalet ut-
betalte arbeidsledighetsunderstøttelser, ledsaget av de bilag og
oplysninger, som departementet bestemmer. Saasnart opga-
verne er fundet at være i orden, foregaar den i § 1 nævnte
refusion.

§ 10. En gang om aaret indsender vedkommende ar-
beidsledighetskasser til departementet beretning om sin virk-
somhet og ekstrakt av sine regnskaper.

§ 11. De i denne lov omhandlede arbeidsledighetskasser
skal maanedlig til kommunestyret i de kommuner, hvor der er
utbetalt arbeidsledighetsunderstøttelse, indsende opgaver her-
over efter et av departementet fastsat skema.

Kommunestyret har snarest mulig efter gjennomgaelsen
av disse opgaver at tilbakesende dem til vedkommende arbeids-
ledighetskasse med de bemerkninger paa opgaverne, hvortil
disse gir anledning. De av kassernes utbetalinger, ved hvilke
ingen bemerkning fremsættes, ansees som godkjendt av kom-
munestyret, hvis refusionsplikten efter denne lov paahviler den
kommune, som har at kontrolere opgaverne.

§ 12. Kommunestyret kan selv eller ved et opnævnt tilsyn, bestaaende av en eller flere personer, nærmere granske de mottagne opgaver og kan beslutte, at disse skal sendes direkte til tilsynet. Opnævnes hertil et særskilt tilsyn, gjælder opnævnelsen for 3 aar, og enhver kan negte at motta gjenvalg i saa lang tid, som han har forrettet som tilsynsmand. Kommunestyret eller det av dette opnævnte tilsyn har bl. a. at paase, at arbeidsledighetskassernes love for de bestemmelsers vedkommende, som omhandles i § 2, punkt 8, strengt overholdes og kan i fornøden utstrækning gjøre sig bekjent med arbeidsledighetskassernes bøker og regnskaper samt avkræve kassernes styre de opplysninger, som findes nødvendige. Tilsynet utfører sit arbeide i henhold til en av kommunestyret med departementets godkjendelse fastsat forretningsorden (instruks). I tilfælde av uenighet mellem kommunestyret eller tilsynet og en arbeidsledighetskasse om retmæssigheten av en utbetalt understøttelse forelægges saken for departementet til avgjørelse.

§ 13. De i § 9 nævnte opgaver maa være indsendt til departementet inden 6 uker efter kvartalets utgang, de i § 11 nævnte til kommunestyret inden 14 dage efter maanedens utløp. I motsat fald tapes retten til refusion.

§ 14. Ret til at erholde refusion kan av departementet fratages en arbeidsledighetskasse eller en avdeling av saadan, dersom dens styre gjentagende gjør brud paa kassens love i væsentligere punkter, eller dersom de indsendte opgaver gjennem længere tid er paatagelig mangelfulde.

§ 15. Denne lov træder i kraft den 1 januar 1916.

Kongen bemyndiges til, naar særlige omstændigheter gjør det ønskelig, at sætte § 2, punkt 4, ut av kraft for den tid, han anser det paakrævet. Bemyndigelsen ophører fra den tid, Kongen bestemmer.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 6 august 1915.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

6 aug.
Nr. 4.

Lov

om forandringer i og tillæg til lov om ulykkesforsikring for fiskere av 8 august 1908 med tillægslov av 18 august 1911.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 28 juli 1915 saalydende:

I.

Efternævnte paragraffer i lov om ulykkesforsikring for fiskere av 8 august 1908 med tillægslov av 18 august 1911 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. Følgende her i landet hjemmehørende personer skal i den utstrækning, som nedenfor i § 10 er fastsat, være forsikret overensstemmende med denne lovs forskrifter:

- a. Fiskere og fangstmænd, som driver næring ved saltvandsfiskeri eller med fangst av dyr i havet — alene eller i forbindelse med anden næring — samt personer, som tilhører fisker- eller fangstfartøiers mandskap (derunder førere, maskinister, fyrbøtere og kokker). Undtat fra forsikringen er dog mandskap, fiskere og fangstmænd paa norske fartøier av bruttodrægtighet paa 50 reg. ton eller derover for seilskibe og 25 ton eller derover for damp- eller motorskibe.
- b. Personer, som helt eller delvis ernærer sig ved beskæftigelse i smaaskibsfarten og besætning paa rednings- og lodsskøiter, forsaavidt fartøierne har en bruttodrægtighet under 50 registerton for seilskibe og 25 ton for damp- eller motorskibe, dog ikke under 4 bruttoton.

Under forsikringen indgaar ogsaa besætningen paa lægtene (fartøier uten egne fremdriftsmidler) av bruttodrægtighet paa 4 til 50 registerton, saafremt lægterbedriften utøves som selvstændig virksomhet.

§ 2. Den i nærværende lov paabudte forsikring garanteres av staten og forestaaes av Riksforsikringsanstalten.

Med hensyn til Riksforsikringsanstaltens tilsynsmænds avlønning samt kommunernes ansvar for deres oppebørsler m. v. gjælder forskriftene i § 28 i lov om ulykkesforsikring for arbeidere.

§ 4. Indtræder der under de i foregaaende paragraf nævnte forhold et ulykkestilfælde, har vedkommende forsikrede eller hans efterlatte krav paa nedennævnte ydelser:

- a. Har ulykkestilfældet medført en arbeidsuførhet, som erklæres for at være av blivende beskaffenhet, tilkommer der

den tilskadekomne en pengesum, som bestemmes efter graden av arbeidsuførheten, idet dog skade under 20 procent ikke gir ret til erstatning. Er arbeidsuførheten fullstændig, skal pengesummen utgjøre kr. 2000,00 en gang for alle. Er arbeidsevnen kun forringet, skal pengesummen utgjøre en i forhold til forringelsen beregnet del av denne sum.

b. Naar ulykke medfører en forsikrets død inden aarsdagen efter ulykkestilfældet, tilkommer der den avdødes efterlatte en skadebot stor kr. 1000,00 en gang for alle. For avdødes enke skal skadeboten dog utgjøre kr. 2000,00.

Ret til skadebot for dødsfald har i nedennævnte orden og klasser:

1. Avdødes egtefælle, naar egteskapet er indgaat før ulykkes-hændelsen, og samlivet ikke dengang var ophørt.
 2. Avdødes i eller utenfor egteskap fødte barn, like overfor hvilke han hadde forsørgelses- eller bidragspligt.
 3. Avdødes forældre.
 4. Andre personer, hvis det kan bevises, at deres forsørgelse i væsentlig grad vilde være avhængig av den forulykkede.
- Klasse med nærmere ret utelukker helt fjernere klasse.

Tilfalder skadeboten enke, forøkes den med kr. 200,00 for hvert av avdødes i egteskap fødte barn, som ved dødsfaldet var under 15 aar.

Avdødes utenfor egteskap fødte barn under denne alder tilkommer kr. 200,00, naar egtefælle oppebærer skadebot. Tilfalder skadeboten barn efter klasse 2, tilkommer hvert barn under 15 aar et tillæg av kr. 400,00 eller, om hele skadeboten tilfalder bare et barn, kr. 200,00.

I skadeboten fradrages det beløp, som er skadede utbetalt i henhold til litra a. Dog utredes barnetillæggene altid uavkortet.

Er nogen, som indgaar under nærværende lovs bestemmelse, forsikret i henhold til lov om ulykkesforsikring for arbeidere, bortfalder erstatning efter nærværende lov, hvis det ham overgaaede ulykkestilfælde medfører erstatning efter ulykkesforsikringsloven.

§ 6. Krav paa skadebot skal snarest mulig og senest et aar efter ulykkestilfældet, eller efter at vedkommende efterlatte er blit vidende derom, indgives til Riksforsikringsanstaltens tilsynsmand. Senere end to aar efter ulykkestilfældet kan intet krav fremsættes. Tilsynsmanden skal snarest mulig undersøke, om den forulykkede findes indført i de i § 10 omhandlede fortegnelser over forsikrede, samt indhente oplysninger om aarsaken til og de nærmere omstændigheter ved ulykkestilfældet og om de efter denne lov skadebotberettigedes navn og bopæler.

6 aug. Med disse oplysninger indsendes skadebotkravet uopholdelig til
Nr. 4. Riksforsikringsanstalten, som, om den finder det fornødent, kan
la opta retslige forklaringer om de nærmere omstændigheder
ved ulykkestilfældet overensstemmende med reglerne i § 17 i
lov om ulykkesforsikring for arbeidere.

§ 8. Saasnart de fornødne oplysninger er indkommet til
Riksforsikringsanstalten, avgjør denne, om det anmeldte ulykkes-
tilfælde begrunder erstatningskrav efter denne lov, og fastsæt-
ter i tilfælde erstatningen i overensstemmelse med bestemmelserne
i § 4. Vedkommende skadelidte eller hans efterlatte gives
ufortøvet skriftlig underretning om avgjørelsen og om de hen-
syn, som ved denne er kommet i betragtning, og de skal kunne
forlange sig tilstillet avskrift av de av tilsynsmanden indsendte
oplysninger.

Den av anstalten trufne avgjørelse kan indankes for den
ved lov av 18 august 1911 om ulykkesforsikring for sjømænd
oprettede appelkommission. Begjæring om indbringelse for
kommissionen maa være fremsat inden 3 maaneder, efterat an-
staltens avgjørelse er vedkommende meddelt. Spørsmål, som
saaledes har været undergit kommissionens prøvelse, kan med
den begrænsning, som er gjort i § 25, 4de passus, i nævnte lov
senere indbringes til avgjørelse av domstolene.

§ 9. Til dækkelse av skadebøter og utgifter ved lægeer-
klæringer erlægger enhver forsikret for kalenderaaret en præmie
av kr. 2,00. Desuten avgives hvert aar av Havnefondets ind-
tægter kr. 110 000,00 som bidrag til forsikring av fiskere og
fangstmænd.

Overskud av aarets indtægter avsettes til et regulerings-
fond, hvorav ydes bidrag til dækkelse i fornødent fald av se-
nere aars utgifter. De forsikringen tilhørende midler av en-
hver art holdes av Riksforsikringsanstalten adskilt fra dennes
ovrige midler.

Findes det nødvendig, kan Kongen med Stortingets sam-
tykke fastsætte forhøielse av præmien for den gjenværende del
av den tid, hvori loven gjælder.

§ 10. Over de inden en kommune boende personer, som
er nævnt i § 1, og som er over 15 aar, skal der inden hvert
aars 1 december av kommunen istandbringes og utlægges et
mandtal, som gjælder for det følgende kalenderaar. Til grund
lægges mandtallet for forrige kalenderaar.

Enhver, som urettelig er forbigaaet eller indført i mandtal-
let, kan forlanges optat eller slettet, hvis begjæring derom
fremsættes inden 31 december samme aar.

For de i mandtallet optagne gjælder forsikringen for
kalenderaaret.

Derhos skal der være adgang til for personer, som opfyl-

der de i § 1 fastsatte betingelser, til enhver tid at forlange sig optat i mandtallet mot samtidig at indbetale aarspræmien. For disse gjælder forsikringen fra indmeldelsesdagen til utgangen av kalenderaaret. 6 aug. Nr. 4.

Negter kommunen nogen, som forlanger sig optat i mandtallet, at opta ham, kan han bevare sin mulige ret efter denne lov, naar han inden 14 dage efter negtelsens meddelelse indbringer spørsmålet til prøvelse overensstemmende med reglerne i § 8. Samme ankeret har den, som efter begjæring ikke slettes av mandtallet.

Kun de personer, som er optat i mandtallet, omfattes av forsikringen efter nærværende lov. Dog kan vedkommende regjeringsdepartement paa andragende bestemme, at en person skal omfattes av forsikringen, naar han av grunde, som efter omstændighetene ikke findes at burde tilregnes ham, ikke er blit optat i mandtallet. Ved utbetaling av skadebot for en saadan forsikring fratrækkes forsikringspræmien.

I henhold til mandtallet blir for hvert aar præmierne at opkræve hos de tvungent forsikrede av kommunens skatteopkræver, om ønskes i forbindelse med de kommunale skatter. Kommunen kan inndrive præmierne ved utpantning, hvorhos enhver arbeidsherre er ansvarlig for præmier, som paahviler personer, som er i hans arbeide eller tjeneste. Arbeidsherren kan tilbakeholde præmiebeløpet av lønnen. Kommunen er ansvarlig for præmiens indbetaling for alle mandtalsførte personer til Riksforsikringsanstaltens tilsynsmand, for de i det tvungne mandtal indførte inden 15 august og for de frivillig i mandtallet optagne senest inden aarets utgang. Av forsinkede indbetalinger erlægger kommunen 5 pct. aarlig rente fra forfaldsdag.

Forsinkelse med eller undladelse av at svare præmie har ingen indflydelse paa de forsikredes ret efter denne lov, forsaavidt den tvungne forsikring angaar.

For indkrævning av præmierne, arbeidet med mandtallet og forsikringen samt til dækkelse av mulige restansetap tilkommer der kommunen 5 — fem — pct. av præmiesummene.

Av mandtallet oversender kommunen inden 15 januar det følgende aar en stadfæstet avskrift til tilsynsmanden. De senere i aaret indførte personer blir at indmelde til tilsynsmanden, efterhvert som de mandtalsføres.

§ 12. Der skal være adgang for de personer, som omfattes av nærværende lov, til mot forhøielse av den i § 9 fastsatte grundpræmie at tegne tillæggsforsikring med høiere skadebot for invaliditet og dødsfald.

6 aug. Tillæggene til skadebot efter § 4 a og b samt
Nr. 4. til præmien efter § 9 skal utgjøre:

	Ved invaliditet samt ved døds- fald (enker, § 4 b)	Ved dødsfald (øvrige efterlatte, § 4 b)	Tillægs- præmie
	Kr.	Kr.	Kr.
2den klasse . . .	1 000,00	500,00	2,00
3dje — . . .	2 000,00	1 000,00	4,00

Den, som ønsker at tegne denne tillægsforsikring, har inden 31 december i det forut for forsikringsaaret gaaende aar eller, i tilfælde av senere frivillig indmeldelse, samtidig med denne, at anmelde for vedkommende kommune, efter hvilken av ovennævnte klasser forsikring ønskes, og han opføres i overensstemmelse hermed paa kommunens liste mot erlæggelse av saavel grundpræmien (klasse 1) som tillægspræmien.

Forøvrig gjælder med hensyn til præmier og skadebot de samme regler som for den tvungne forsikring.

§ 13. Fordringer paa skadebot efter denne lov eller tilstaat skadebot, som i henhold til lovens bestemmelse endnu ikke er stillet til den berettigedes fri raadighet, kan ikke med retsvirkning avhændes, pantsættes eller gjøres til gjenstand for arrest, eksekution eller utpantning undtagen for formues- og indtægtsskat til stat og kommune.

II.

Nærværende lov træder i kraft 1 januar 1916. Forskriftene i lov om ulykkesforsikring for fiskere av 8 august 1908 med tillægslov av 18 august 1911 samt i nærværende lov blir at ta op til ny undersøkelse efter utløpet av 5 aar fra nærværende lovs ikrafttræden.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 6 august 1915.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Kongelig resolution

aug.

av 6 august.

I forbindelse med sanktion av foranstaaende lov nr. 4 besluttet, at loven om ulykkesforsikring for fiskere av 8 august 1908 skal indrykkes i Lovtidenden i den ved tillægsloven av 18 august 1911 samt ved ovenomhandlede lovbeslutnings sanktion ændrede lydelse:

Lov

av 8 august 1908 om ulykkesforsikring for fiskere med de deri ved lov av 18 august 1911 og 6 august 1915 foretagne forandringer og tillæg:

§ 1. Følgende her i landet hjemmehørende personer skal i den utstrækning, som nedenfor i § 10 er fastsat, være forsikret overensstemmende med denne lovs forskrifter:

- a) Fiskere og fangstmænd, som driver næring ved saltvandsfiskeri eller med fangst av dyr i havet — alene eller i forbindelse med anden næring — samt personer, som tilhører fisker- eller fangstfartøiers mandskap (derunder førere, maskinister, fyrbøtere og kokker). Undtat fra forsikringen er dog mandskap, fiskere og fangstmænd paa norske fartøier av bruttodrægtighet paa 50 reg. ton eller derover for seilskibe og 25 ton eller derover for damp- eller motorskibe.
- b) Personer, som helt eller delvis ernærer sig ved beskæftigelse i smaaskibsfarten og besætning paa rednings- og lods-skøiter, forsaavidt fartøierne har en bruttodrægtighet under 50 registerton for seilskibe og 25 ton for damp- eller motorskibe, dog ikke under 4 bruttoton.

Under forsikringen indgaar ogsaa besætningen paa lægtre (fartøier uten egne fremdriftsmidler) av bruttodrægtighet paa 4 til 50 registerton, saafremt lægterbedriften utøves som selvstændig virksomhet.

§ 2. Den i nærværende lov paabudte forsikring garanteres av staten og forestaaes av Riksforsikringsanstalten.

Med hensyn til Riksforsikringsanstaltens tilsynsmænds avlønning samt kommunernes ansvar for deres oppebørsler m. v. gjælder forskriftene i § 28 i lov om ulykkesforsikring for arbeidere.

§ 3. Forsikringens formaal er understøttelse av den forsikrede eller hans efterlatte overensstemmende med nedenstaaende

6 aug. regler, naar den forsikrede er død som følge av eller kommer til skade ved ulykke:

- a) Under utøvelse av fiskeri eller fangst, derunder indbefattet arbeide eller færdsel paa land eller sjø foranlediget ved næringen og ved fangstens behandling og avsætning.
- b) Under smaaskibsfart, derunder indbefattet arbeide med lastning og losning samt arbeide eller færdsel paa sjøen foranlediget ved næringen.
- c) Under færdsel paa sjøen utenfor næringen.

I det under c nævnte tilfælde er det dog kun dødsfald ved drukning eller ulykke under seilas, som gir ret til erstatning.

Hvad der i denne lov er bestemt om dem, som er døde av ulykke, gjælder ogsaa, uten hensyn til dødsårsak, de efter loven forsikrede personer, som er døde under fangstekspeditioner med overvintring i de arktiske farvand.

§ 4. Indtræder der under de i foregaaende paragraf nævnte forhold et ulykkestilfælde, har vedkommende forsikrede eller hans efterlatte krav paa nedennævnte ydelser:

- a) Har ulykkestilfældet medført en arbeidsuførhet, som erklæres for at være av blivende beskaffenhet, tilkommer der den tilskadekomne en pengesum, som bestemmes efter graden av arbeidsuførheten, idet dog skade under 20 procent ikke gir ret til erstatning. Er arbeidsuførheten fuldstændig, skal pengesummen utgjøre kr. 2000,00 en gang for alle. Er arbeidsevnen kun forringet, skal pengesummen utgjøre en i forhold til forringelsen beregnet del av denne sum.
- b) Naar ulykke medfører en forsikrets død inden aarsdagen efter ulykkestilfældet, tilkommer der den avdødes efterlatte en skadebot stor kr. 1000,00 en gang for alle. For avdødes enke skal skadeboten dog utgjøre kr. 2000,00.

Ret til skadebot for dødsfald har i nedennævnte orden og klasser:

1. Avdødes egtefælle, naar egteskapet er indgaat før ulykkes-hændelsen, og samlivet ikke dengang var ophørt.
2. Avdødes i eller utenfor egteskap fødte barn, like overfor hvilke han hadde forsørgelses- eller bidragspligt.
3. Avdødes forældre.
4. Andre personer, hvis det kan bevises, at deres forsørgelse i væsentlig grad vilde være avhengig av den forulykkede.

Klasse med nærmere ret utelukker helt fjernere klasse. Tilfalder skadeboten enke, forøkes den med kr. 200,00 for hvert av avdødes i egteskap fødte barn, som ved dødsfaldet var under 15 aar.

Avdødes utenfor egteskap fødte barn under denne alder

tilkommer kr. 200,00, naar egtefælle oppebærer skadebot. Tilfalder skadeboten barn efter klasse 2, tilkommer hvert barn under 15 aar et tillæg av kr. 400,00 eller, om hele skadeboten tilfalder bare et barn, kr. 200,00.

I skadeboten fradrages det beløp, som er skadede utbetalt i henhold til litra a. Dog utredes barnetillæggene altid uavkortet.

Er nogen, som indgaar under nærværende lovs bestemmelser, forsikret i henhold til lov om ulykkesforsikring for arbeidere, bortfalder erstatning efter nærværende lov, hvis det ham overgaaede ulykkestilfælde medfører erstatning efter ulykkesforsikringsloven.

§ 5. Har den forulykkede selv med forsæt fremkaldt ulykken, kan intet krav efter denne lov gjøres gjældende.

§ 6. Krav paa skadebot skal snarest mulig og senest et aar efter ulykkestilfældet, eller efterat vedkommende efterlatte er blit vidende derom, indgives til Riksforsikringsanstaltens tilsynsmand. Senere end to aar efter ulykkestilfældet kan intet krav fremsættes. Tilsynsmanden skal snarest mulig undersøke, om den forulykkede findes indført i de i § 10 omhandlede fortegnelser over forsikrede, samt indhente oplysninger om aarsaken til og de nærmere omstændigheter ved ulykkestilfældet og om de efter denne lov skadebotberettigedes navn og bopæler. Med disse oplysninger indsendes skadebotkravet uopholdelig til Riksforsikringsanstalten, som, om den finder det fornødent, kan la opta retslige forklaringer om de nærmere omstændigheter ved ulykkestilfældet overensstemmende med reglerne i § 17 i lov om ulykkesforsikring for arbeidere.

§ 7. Efterat skadebotkravet er godkjendt av Riksforsikringsanstalten, sendes beløpet til tilsynsmanden, der uopholdelig indsætter det i den sparebank, som ligger nærmest de skadebotberettigedes bosted. Kontraboken gives paategning om, at der til beløpets disposition trænges samtykke av vedkommende overformynderi. Boken tilstilles uten ophold overformynderiet fra sparebanken.

Hvor overformynderiet har grundet tro paa, at midlene vil bli forstandig brukt, har det straks at utlevere kontraboken til fri raadighet for vedkommende skadebotberettigede eller i tilfælde deres verger. I andet fald brukes midlene efter samraad mellem vedkommende skadebotberettigede og overformynderne. Oppnaaes herunder ikke enighet, kan vedkommende indbringe spørsmålet for amtmanden til endelig avgjørelse.

Kommunen har uten hensyn til, om forældelsesfristen efter lov av 27 juli 1896 maatte være utløpet, ret til, før skadeboten utbetales, av beløpet at faa godtgjort skyldig forsikringspræmie.

Likeledes kan Riksforsikringsanstalten ved utbetalingen av

6 aug. skadebot for dødsfald fastsætte, at den væsentlige del av denne skal henstaa urørt i sparebanken indtil et aar efter den forulykkedes død for at tilbakebetales, om krav paa skadebot skulde fremkomme fra nogen av avdødes efterlatte med bedre ret efter § 4. Findes det av hensyn til forskriftene i § 8 paakrævet, at endel av skadeboten henstaar urørt i længere tid end nævnt, kan dette fastsættes av Riksforsikringsanstalten.

Utgifter ved lægebehandling bæres av den skadede, hvis ikke denne paa anden maate er tilsikret fri lægehjælp. Lægernes godtgjørelse for utfærdigelse av de erklæringer, som er nødvendige for at fastsætte skadebøterne, bæres dog av forsikringen.

§ 8. Saasnart de fornødne opplysninger er indkommet til Riksforsikringsanstalten, avgjør denne, om det anmeldte ulykkestilfælde begrunder erstatningskrav efter denne lov, og fastsætter i tilfælde erstatningen i overensstemmelse med bestemmelserne i § 4. Vedkommende skadelidte eller hans efterlatte gives ufortøvet skriftlig underretning om avgjørelsen og om de hensyn, som ved denne er kommet i betragtning, og de skal kunne forlange sig tilstillet avskrift av de av tilsynsmanden indsendte opplysninger.

Den av anstalten trufne avgjørelse kan indankes for den ved lov av 18 august 1911 om ulykkesforsikring for sjømænd oprettede appelkommission. Begjæring om indbringelse for kommissionen maa være fremsat inden 3 maaneder, efterat anstaltens avgjørelse er vedkommende meddelt. Spørsmål, som saaledes har været undergit kommissionens prøvelse, kan med den begrænsning, som er gjort i § 25, 4de passus, i nævnte lov senere indbringes til avgjørelse av domstolene.

§ 9. Til dækkelse av skadebøter og utgifter ved lægeerklæringer erlægger enhver forsikret for kalenderaaret en præmie av kr. 2,00. Desuten avgives hvert aar av Havnefondets indtægter kr. 110 000,00 som bidrag til forsikring av fiskere og fangstmænd.

Overskud av aarets indtægter avsættes til et reguleringsfond, hvorav ydes bidrag til dækkelse i fornødent fald av senere aars utgifter. De forsikringen tilhørende midler av enhver art holdes av Riksforsikringsanstalten adskilt fra dennes øvrige midler.

Findes det nødvendig, kan Kongen med Stortingets samtykke fastsætte forhøielse av præmien for den gjenværende del av den tid, hvori loven gjælder.

§ 10. Over de inden en kommune boende personer, som er nævnt i § 1, og som er over 15 aar, skal der inden hvert aars 1 december av kommunen istandbringes og utlægges et mandtal, som gjælder for det følgende kalenderaar. Til grund lægges mandtallet for forrige kalenderaar.

Enhver, som urettelig er forbigaaet eller indført i mandtallet, kan forlanges optat eller slettet, hvis begjæring derom fremsættes inden 31 december samme aar.

For de i mandtallet optagne gjælder forsikringen for kalenderaaaret.

Derhos skal der være adgang til for personer, som opfylder de i § 1 fastsatte betingelser, til enhver tid at forlange sig optat i mandtallet mot samtidig at indbetale aarspræmien. For disse gjælder forsikringen fra indmeldelsesdagen til utgangen av kalenderaaaret.

Negter kommunen nogen, som forlanger sig optat i mandtallet, at opta ham, kan han bevare sin mulige ret efter denne lov, naar han inden 14 dage efter negtelsens meddelelse indbringer spørsmålet til prøvelse overensstemmende med reglerne i § 8. Samme ankeret har den, som efter begjæring ikke slettes av mandtallet.

Kun de personer, som er optat i mandtallet, omfattes av forsikringen efter nærværende lov. Dog kan vedkommende regjeringsdepartement paa andragende bestemme, at en person skal omfattes av forsikringen, naar han av grunde, som efter omstændighetene ikke findes at burde tilregnes ham, ikke er blitt optat i mandtallet. Ved utbetaling av skadebot for en saadan forsikring fratrækkes forsikringspræmien.

I henhold til mandtallet blir for hvert aar præmierne at opkræve hos de tvungent forsikrede av kommunens skatteopkræver, om ønskes i forbindelse med de kommunale skatter. Kommunen kan inndrive præmierne ved utpantning, hvorhos enhver arbeidsherre er ansvarlig for præmier, som paahviler personer, som er i hans arbeide eller tjeneste. Arbeidsherren kan tilbakeholde præmiebeløpet av lønnen. Kommunen er ansvarlig for præmiens indbetaling for alle mandtalsførte personer til Riksforsikringsanstaltens tilsynsmand, for de i det tvungne mandtal indførte inden 15 august og for de frivillig i mandtallet optagne senest inden aarets utgang. Av forsinkede indbetalinger erlægger kommunen 5 pct. aarlig rente fra forfaldsdag.

Forsinkelse med eller unnladelse av at svare præmie har ingen indflydelse paa de forsikredes ret efter denne lov, forsaavidt den tvungne forsikring angaar.

For indkrævning av præmierne, arbeidet med mandtallet og forsikringen samt til dækkelse av mulige restansetap tilkommer der kommunen 5 — fem — pct. av præmiesummene.

Av mandtallet oversender kommunen inden 15 januar det følgende aar en stadfæstet avskrift til tilsynsmanden. De senere i aaret indførte personer blir at indmelde til tilsynsmanden, efterhvert som de mandtalsføres.

6 aug. § 11. De nærmere forskrifter om førelse, utlæggelse, kundgjørelse og oversendelse av mandtallet, om indfordringen og oversendelsen av præmierne og avlæggelse av regnskap for disse samt de øvrige nærmere forskrifter, som paakræves til gjennomførelse av nærværende lov, gives av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 12. Der skal være adgang for de personer, som omfattes av nærværende lov, til mot forhøielse av den i § 9 fastsatte grundpræmie at tegne tillæggsforsikring med høiere skadebot for invaliditet og dødsfald.

Tillæggene til skadebot efter § 4 a og b samt til præmien efter § 9 skal utgjøre:

	Ved invaliditet samt ved dødsfald (enker, § 4 b)	Ved dødsfald, (øvrige efterlatte, § 4 b)	Tillægspræmie
	Kr.	Kr.	Kr.
2den klasse.....	1 000,00	500,00	2,00
3dje —	2 000,00	1 000,00	4,00

Den, som ønsker at tegne denne tillæggsforsikring, har inden 31 december i det forut for forsikringsaaret gaaende aar eller, i tilfælde av senere frivillig indmeldelse, samtidig med denne, at anmelde for vedkommende kommune, efter hvilken av ovennævnte klasser forsikringen ønskes, og han opføres i overensstemmelse hermed paa kommunens liste mot erlæggelse av saavel grundpræmien (klasse 1) som tillægspræmien.

Forøvrig gjelder med hensyn til præmier og skadebot de samme regler som for den tvungne forsikring.

§ 13. Fordringer paa skadebot efter denne lov eller tilstaat skadebot, som i henhold til lovens bestemmelse endnu ikke er stillet til den berettigedes fri raadighet, kan ikke med retsvirkning avhændes, pantsættes eller gjøres til gjenstand for arrest, eksekution eller utpantning undtagen for formues- og indtægtsskat til stat og kommune.

§ 14. I saker, der reiser sig av denne lov, svares ingen avgift til statskassen efter kapitel 1 og 2 i lov av 6 august 1897 nr. 9.

Stevnevidners gebyr utredes av det offentlige.

Postforsendelser vedkommende forsikringen er portofri.

§ 15. I henhold til denne lov indkræves præmien fra og med aaret 1909 og utbetales erstatning for ulykker, som indtræffer fra og med samme aar.

§ 16. Nærværende lov træder i kraft fra 1 januar 1909. 6 aug.
Lovens forskrifter blir at opta til ny undersøkelse efter utløpet av 5 aar efter forsikringens igangsættelse.

Loven av 6 august 1915 har følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

Nærværende lov træder i kraft 1 januar 1916. Forskriftene i lov om ulykkesforsikring for fiskere av 8 august 1908 med tillægslov av 18 august 1911 samt i nærværende lov blir at ta op til ny undersøkelse efter utløpet av 5 aar fra nærværende lovs ikrafttræden.

Lov

om sykeforsikring.

6 aug.
Nr. 5.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 31 juli 1915 saalydende:

Kapitel I.

Pliktig forsikring.

§ 1.

1. Pliktig til sykeforsikring efter denne lov er her i riket beskjaftigede lønsarbeidere samt betjenter i offentlig eller privat tjeneste, naar de har fylt 15 aar. Forsikringspligten indtræder ved tiltrædelsen av arbeids- eller tjenesteforholdet og ophører ved uttrædelsen av samme.
2. Undtat fra forsikringspligten er:
 - a. den, hvis samlede aarlige indtægt overstiger kr. 1 600,00 paa landet eller kr. 1 800,00 i by. I tilfælde av tvist om, hvorvidt denne grænse er overskredet eller ikke, lægges sidste endelige skatteligning til grund for avgjørelsen. Forsaavidt der i vedkommendes indtægt er medtat egtefælles eller barns indtægt, blir denne efter kredssykekassens skjøn at fradrage;
 - b. den, som er fast beskjaftiget paa skib i utenriksk fart, medmindre denne er indskrænket til reiser i fast rute, og reiserne efter den for farten kundgjorte plan ikke forutsættes at vare mer end 10 dage fra norsk havn og tilbake;
 - c. den, som ifølge en utenlandsk lov er sikret sykeunderstøttelse under sin beskjaftigelse her i riket;

6 aug.
Nr. 5.

- d. den, som utfører arbeide for kommunen under forhold, der gir betalingen for arbeidet karakteren av understøttelse.

Det samme gjælder den, som under lignende forhold utfører arbeide for veldædige indretninger, naar saa bestemmes av Riksforsikringsanstalten.

- e. den, som er i tjeneste hos fremmed magts gesandt eller utsendt konsul.

3. Undtat fra forsikringspligt er likeledes den, hvis arbeids- eller tjenesteforhold ikke ifølge forholdets natur kan faa en varighet av 6 dage eller derover. Arbeidstiden behøver ikke at være sammenhengende og heller ikke at utgjøre hele dagsverk for at betinge forsikringspligt.

4. Efter andragende fra vedkommende forsikringspligtige person kan kassen undta fra forsikring den, hvis arbeidsevne paa grund av kronisk sygdom eller andre varige mangler eller svækkelser er væsentlig nedsat.

§ 2.

1. Ved lønsarbeidere forstaaes i denne lov arbeidere, hvis løn helt eller delvis bestaar i penger.
2. Tjenere og husmænd, som arbeider hos husbonden, henregnes til lønsarbeidere, selv om de ingen pengeløn oppebærer; endvidere personer, som fisker paa lot, dog uten at holde eget bruk.

Til tjenere henregnes dog ikke hjemmeværende barn, som arbeider i hjemmet uten en paa forhaand fastsat pengeløn.

3. Like med lønsarbeidere og betjenter ansees ogsaa personer med ufuldendt utdannelse, selv om de ingen løn oppebærer, naar arbeidet er et led i deres utdannelse, saasom lærlinger, voluntører og lignende.

§ 3. En forsikringspliktig person ansees vedblivende som beskæftiget her i riket og saaledes fremdeles som forsikringspliktig for et tidsrum av 3 maaneder fra avreisen, om han forbigaaende av sin arbeidsgiver sysselsættes i et andet land, eller om han for et saadant tidsrum med permission av arbeidsgiveren foretar en reise til utlandet.

§ 4.

1. Den i § 1, 2det led, litr. a. fastsatte indtægtsgrænse for personer paa landet kan, efterat kredssykekassens styre er hørt, av Riksforsikringsanstalten (§ 41) forhøies for vedkommende kreds, eller en viss nærmere avgrænset del derav, til den for byene gjældende grænse.

2. Efter forslag fra Riksforsikringsanstalten eller vedkommende kredssykekassestyrer kan Kongen bestemme, at hele klasser av lønsarbeidere eller betjenter i visse distrikter eller hele

riket er forsikringspligtige, uanset om den enkeltes indtægt overstiger den i § 1, 2 a fastsatte indtægtsgrænse. 6 aug.
Nr. 5.

3. Efter forslag fra Riksforsikringsanstalten eller vedkommende kredssykekasestyrer kan Kongen bestemme, at den i § 1, 3 opstillede undtagelse fra forsikringspligt sløifes for enkelte arbejdsarters vedkommende i visse distrikter eller hele riket.

§ 5. Forsikringspligtig person ansees — uten hensyn til mulig forsømmelse av den foreskrevne indmeldelse (§ 9) — som medlem av vedkommende kredssykekasse fra den dag, forsikringspligten indtræder, saafremt han ikke allerede paa anden maate har opfyldt sin forsikringspligt (jfr. § 7).

§ 6.

1. I tilfælde av ophør av forsikringspligten utræder vedkommende som medlem av kredssykekassen kl. 6 formiddag paa den mandag, som følger efter den sidste uke, for hvilken pliktig præmie skulde betales (jfr. § 31, 4), medmindre forsikringen fortsættes som frivillig.
2. Forsaavidt medlemmet paa det ovennævnte tidspunkt er syk eller avtjener sin vernepligt, forblir han staaende som medlem uten præmie saalænge sykepenger (barselpenger) oppebæres eller vernepligten avtjenes (jfr. § 33 a).
3. Ophører forsikringspligten paa grund av svangerskap i løpet av de sidste 13 uker før nedkomsten, forblir vedkommende staaende som medlem uten præmie indtil utløpet av den tid, for hvilken sykepenger (barselpenger) oppebæres.
4. Hvis et pliktig medlem av en kredssykekasse ved ham utilregnelige omstændigheter blir arbeidsløs, vedblir han dog at være medlem av kassen uten præmie, saafremt han umiddelbart forut har været medlem av nogen kredssykekasse uavbrutt mindst $\frac{1}{2}$ aar.

Sygdом, som indtræder, efterat arbeidsløshet som foran nævnt har været utover 14 dage, berettiger dog ikke til anden understøttelse end lægehjælp (§ 16, 1, A, a og B, 1ste avsnit). Retten til lægehjælp bortfalder for sygdомme, som indtræder efter yderligere 14 dages forløp.

Straks vedkommende igjen kommer i arbeide eller tjenesteforhold, som medfører forsikringspligt, har han at betale præmie fra og med den uke, da han gjenoptok arbeidet. Medlemsforholdet ophører, hvis dette ikke sker inden 8 uker efter arbeids- eller tjenesteforholdets ophør.

6 aug.
Nr. 5.

Kapitel II.

Indmeldelse og utmeldelse.

§ 7. De efter denne lov forsikringspligtige personer skal være pliktig eller frivillig forsikret i vedkommende offentlige kredssykekaske eller forsikret i en overensstemmende med denne lov godkjendt sykekaske eller medlem av godkjendt vikarkaske (§§ 54—65).

§ 8. Naar en person optages i en kredssykekaske, skal der, forsaavidt han ikke allerede er i besiddelse av sykekaskebok fra en kredssykekaske, utleveres ham en saadan bok, hvis pris, indhold og anvendelse fastsettes av Riksforsikringsanstalten.

Med dennes samtykke kan der inden den enkelte kredssykekaske istedenfor sykekaskebok indføres sykekassekort.

§ 9.

1. Naar en person ved tiltrædelse av et arbeids- eller tjenesteforhold blir eller kan antages at bli forsikringspliktig (§ 1), skal arbeidsgiveren, saafremt han ikke har visshet for, at forsikringsplikten paa anden maate er opfyldt, indmelde vedkommende i kredssykekassen for den kreds, hvortil arbeidsstedet hører.

Saafremt et pliktig medlem av en kredssykekaske for samme arbeidsgiver midlertidig utfører arbeide inden en anden kredssykekasses omraade, forblir han medlem av den første kaske, dog ikke over et aar.

Hvis en virksomhet efter sin art utstrækker sig over steder liggende inden forskjellige kommuner, og forsikring i arbeidsstedets kredssykekaske derfor er forbundet med uforholdsmæssig besvær for arbeidsgiveren, kan forsikringen paa arbeidsgiverens begjæring med Riksforsikringsanstaltens samtykke ske i en anden kredssykekaske, som bestemmes av anstalten. For dem, som forsikres paa denne maate, utredes kommunens præmieandel (jfr. § 31, 5) av arbeidsgiveren.

Som arbeidssted for de efter loven forsikringspligtige, som er fast beskjeftiget ombord paa skib (jfr. § 1, 2 b), ansees det sted, hvor den bestyrende reder har sit forretningskontor.

Som arbeidssted for de som lønsarbeidere beskjeftigede fiskere ansees det sted, hvor arbeidsgiveren har sit forretningskontor, eller, saafremt han intet saadant har, hans bosted.

Undtagelse fra ovenstaaende bestemmelser om arbeidsstedet for forsikringspligtige, som er fast beskjeftiget om-

bord paa skib, og fiskere kan dog ske efter overenskomst mellem arbeidsgiveren og de paagjældende kredssykekasser. Kan enighet ikke opnaaes, avgjøres saken med endelig virkning av Riksforsikringsanstalten. 6 aug. Nr. 5.

2. Hvis den forsikringspligtige er beskjæftiget i bedrift eller virksomhet, som indgaar under lovene om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v., eller om ulykkesforsikring for sjømænd, blir som arbeidsgiver ogsaa at anse den, som efter nævnte love er eller blir erkjendt som saadan.

Twist om arbeidsgiverforholdet fritar ikke for indmeldelse efter nærværende paragraf eller for betaling av præmie.

3. Kredssykekassen kan — om den dertil finder grund — la den forsikringspligtige og hans bipersoner (§ 16, 1, B) undersøke av en av kredssykekassen dertil anvist læge for at faa bragt paa det rene, hvorvidt vedkommende lider av en allerede bestaaende sygdom eller mangel, der efter § 17, 1 ikke berettiger til understøttelse. Undersøkelserne maa i tilfælde betales av kredssykekassen.

4. Skriftlig indmeldelse til en kredssykekasse, ledsaget av oplysninger om indtægt m. v. efter en av Riksforsikringsanstalten fastsat eller godkjendt formular samt i tilfælde av sykekassebok (jfr. § 8), blir at besørge snarest mulig, men senest inden 5 dage, efterat vedkommende har tiltraadt arbeidet eller tjenesten; dog kan der for landdistrikterne i statutterne fastsettes en længere frist.

Er indmeldelse forsømt, pligter arbeidsgiveren at dække alle kassens utgifter efter denne lov ved den forsikringspligtiges og hans bipersoners (§ 16, 1, B) sygdom, opstaar efter forsikringspligtens indtræden, men før indmeldelse er skedd. Præmien betales allikevel fra og med den uke, i hvilken forsikringspligten er begyndt.

5. Paa samme maate og med samme frist har arbeidsgiveren at anmelde for vedkommende sykekasse, naar en forsikret person uttræder av hans tjeneste eller naar forsikringspligten av anden grund ophører (jfr. § 1, 2).

Er saadan utmeldelse forsømt, pligter arbeidsgiveren at utrede de paa medlemmet og paa ham selv som arbeidsgiver faldende præmieandele for tiden fra forsikringens ophør (§ 6, 1) indtil utmeldelse sker, dog ikke længer end til kredssykekassen ved avregning efter § 32, 1 er kommet til kundskap om forsikringens ophør. Forpligtelsen bortfalder dog fra den tid, vedkommende bevislig er indtraadt som pliktig eller frivilling medlem av en kredssyke-kasse eller godkjendt sykekasse.

6 aug.
Nr. 5.

Har et uttraadt medlem eller hans bipersoner paa grund av forsømt utmeldelse urettelig oppebaaret understøttelse, pligter vedkommende arbeidsgiver derhos at erstatte kassen de saaledes havte utgifter.

6. Arbeidsgiveren har, senest inden 1 uke før første mandag i januar og juli, at anmelde saadan forandring i et pliktig medlems arbeidsinntægt eller arbeidsforhold, at den medfører den forsikredes overflytning til en anden indtægts- eller risikoklasse (jfr. § 14, 6). Kredssykekassen kan dog — om den dertil finder grund — til enhver tid selv indhente de for saadan mulig overflytning fornødne oplysninger.

Forsaavidt rettidig anmeldelse av saadanne forandringer undlates, og kassen som følge herav utbetaler sykepenger efter en anden indtægtsklasse end den, medlemmet skulde være overflyttet til, pligter arbeidsgiveren at erstatte kassen eller medlemmet forskjellen.

7. Den forsikringspliktige er pliktig til at gi saavel arbeidsgiveren som kredssykekassen alle i anledning av ind- og utmeldelsen nødvendige oplysninger. Likeledes bør den forsikringspliktige, naar han blir vidende om, at indmeldelse er forsømt, ufortøvet gi kredssykekassen underretning derom.

Kapitel III.

Frivillig forsikring.

§ 10.

1. Enhver person, som har fylt 15 aar, og ikke indgaar under undtagelsesbestemmelserne i § 1, 2 b—d, har ret til at bli forsikret efter denne lov som frivillig medlem av kredssykekassen paa sit hjemsted paa følgende vilkaar:

- a. Hans samlede aarlige indtægt, sammenlagt med hans ektefælles, maa ikke overstige kr. 1 600,00 paa landet eller kr. 1 800,00 i by. I tilfælde av tvist, om grænsen er overskredet eller ikke, lægges sidste endelige skatteligging til grund for avgjørelsen.

- b. Han maa paa forlangende ved attest fra en av kredssykekassen dertil anvist læge godtgjøre, at han og hans bipersoner (§ 16, 1, B) er ved god helbred, saaledes at der ikke paaføres kassen nogen særlig risiko. Befindes saadan risiko at være tilstede hos nogen av bipersonerne, kan vedkommende biperson undtages fra forsikringen. Undersøkelsen maa i tilfælde betales av kredssykekassen.

- c. Han og hans bipersoner faar ikke understøttelse i

henhold til denne lov for sygdom, som indtræffer i de 4 første uker efter indtrædelsen i kredssykekas- 6 aug.
Nr. 5.

d. Forsaavidt hans alder ved indmeldelsen overskrider 50 aar, maa han betale tillægspræmie for tiden tilbake til det fyldte 50de aar. Fra denne tid blir dog at trække det tidsrum, hvori han kan godtgjøre at ha staat som medlem av nogen kredssykekas- eller godkjendt sykekas- efter det fyldte 50de aar.

e. Andragende om optagelse som frivillig medlem av en kredssykekas- i henhold til denne paragraf indsendes skriftlig og skal ledsages av aldersattest, opplysning om inntægt samt andre fornødne bevisligheter, efter en av Riksforsikringsanstalten fastsat eller godkjendt formular. Kassen har snarest mulig at træffe avgjørelse om andragendet og derefter uten opphold at underrette vedkommende om avgjørelsen, samt om hvilken inntægts- og risikoklasse han blir at henføre til. Indvilges andragendet, blir han medlem av kassen fra og med den dag, paa hvilken den i § 12, 1 nævnte forskudspræmie samt — i tilfælde — tillægspræmien (punkt d) er betalt.

2. Forandrer medlemmet hjemsted, er han, uten hensyn til betingelserne i 1ste led litr. b, c og d berettiget til at overføre sin forsikring til den nye kredssykekas- fra utløpet av den tid, for hvilke præmie er betalt.

Det samme gjelder medlem av godkjendt sykekas-, som forandrer hjemsted og ønsker at overføre sin forsikring til kredssykekas- paa det nye hjemsted, naar dertil er adgang efter reglerne i § 54, 3—5.

3. Fremkommer andragende om frivillig forsikring for person, der har staat som medlem av kredssykekas- uavbrutt i de 3 sidste maaneder, og som ikke indgaar under undtagelsesbestemmelser i § 1, 2 a—e, kommer punkt 1 a—e ikke til anvendelse, hvis andragendet fremkommer senest 1 uke, efterat ovennævnte medlemsforhold er opphørt eller kredssykekas- finder at kunne se bort fra, at fristen er oversiddet, idet vedkommende da uten videre blir frivillig forsikret.

§ 11.

1. Lønsarbeidere og betjenter (§ 2), som ikke indgaar under undtagelsesbestemmelserne i § 1, 2 a—d, har uanset deres arbeides varighet eller stadighet ret til at bli forsikret efter denne lov som frivillig medlem av kredssykekas- paa arbeidsstedet eller hjemstedet. § 10, 1 a—e, kommer da ikke til anvendelse. Følgende vilkaar blir at iagttas:

a. hans indmeldelse, ledsaget av opplysninger om inntægt

6 aug.
Nr. 5.

m. v. efter en av Riksforsikringsanstalten fastsat formular samt, i tilfælde, av sykekassebok (jfr. § 8), sker skriftlig til vedkommende kredssykekasse;

b. han og hans bipersoner (§ 16, 1, B) pligter i tilfælde at underkaste sig lægeundersøkelse, som i § 9, 3 omhandlet;

c. han indtræder som frivillig medlem fra og med den dag, den i § 12, 1 nævnte forskudspræmie er betalt, saafremt han ikke inden 1 uke efter indmeldelsen har mottat kredssykekassens skriftlige meddelelse om, at den har negtet ham adgang til den frivillige forsikring.

2. Forandrer medlemmet midlertidig arbeidssted eller hjemsted, er han berettiget til at bli staaende som medlem av den kasse, hvor han tidligere stod.

3. Hvis kassen negter forsikring av nogen, som er indmeldt efter denne eller foregaaende paragraf, men han efter paaanke (jfr. § 66, 1 c) kjendes forsikringsberettiget, regnes han som medlem fra og med den dag, da kassen mottok indmeldelsen. Dog skal han i saa fald indbetale mulig efter-skudspræmie og den løpende forskudspræmie samt mulig tillægspræmie inden 1 uke efter, at han har mottat meddelelse om kjendelsen.

§ 12.

1. Præmien for den frivillige forsikring betales forskudsvis for mindst 4 uker ad gangen.

2. Forsaavidt direkte utmeldelse ikke har fundet sted, op-hører den frivillige forsikring 1 uke (løpeuke) efter utløpet av den oven omhandlede periode, for hvilken præmie er betalt. Henstand med præmiebetaling i indtil 3 uker efter løpeukens utløp kan dog tilstedes av kredssykekassen, saafremt særlige grunde derfor er tilstede.

3. I tilfælde av sykdom under det ovenfor under punkt 2 nævnte tidsrum av 4 uker avholdes skyldig præmie i sykepenger.

Under sykdom, nedkomst eller avtjening av vernepligt blir den frivillig forsikrede staaende som medlem av kredssykekassen, saalænge sykepenger (barselpenger) oppebæres eller verneplikten avtjenes (jfr. § 33 b).

§ 13.

1. Frivillig medlem pligter, efter nærmere bestemmelse i statutterne, at gi kredssykekassen opplysning om sine indtægtsforhold og sin beskjeftigelse. Undlater han dette, eller gir han urigtige opplysninger, kan han utelukkes som frivillig medlem fra et av kassen nærmere fastsat tidspunkt.

2. Overstiger det frivillige medlems indtægt den for ham

gjældende indtægtsgrænse, ophører den frivillige forsikring fra et nærmere av kredssykekassen fastsat tidspunkt. 6 aug. Nr. 5.

Gaar en efter § 11 forsikret person over i selvstændig stilling, blir hans ret til fortsat forsikring avhængig av, at indtægtsgrænsen efter § 10, 1 a ikke overskrides, forsaavidt ikke § 10, 3 faar anvendelse.

3. Indtræder et frivillig medlem i forsikringspligtende arbeids- eller tjenesteforhold, blir den frivillige forsikring fremdeles gjældende, saalænge forskudspræmie indbetales.
4. For frivillig forsikring gjælder, hvor intet andet fremgaar av loven, de for pliktig forsikring fastsatte regler.

Kapitel IV.

Indtægtsklasser.

§ 14.

1. Enhver person, som, pliktig eller frivillig, er medlem av en kredssykekasse, blir av kassen i henhold til foreliggende opgaver og oplysninger at henhøre til den indtægtsklasse, hvorunder hans aarlige arbeidsinntægt falder, efter nedenstaaende tabel, samt til den risikoklasse (§ 31, 3), hvortil han hører:

Indtægts- klasse	Aarlig arbeidsinntægt	
	over kr.	til og med kr.
1	0,00	300,00
2	300,00	600,00
3	600,00	900,00
4	900,00	1 200,00
5	1 200,00	

2. Forsikringspligtige, som ingen løn oppebærer (§ 2, 3), henføres til 1ste indtægtsklasse. Det samme gjælder den frivillig forsikrede, som ikke oppebærer nogen indtægt.
3. Den del av arbeidsinntægten, som bestaar i naturalydelse, omsættes i penger efter de paa stedet gjængse gennemsnitspriser. Er nogen saadan ydelse værdsat av arbeidsgiveren med tilslutning av arbeideren, kan dette godkjendes av sykekassen, saafremt det findes rimelig.
4. Som arbeidsinntægt skal i denne lov ogsaa ansees enhver godtgjørelse, som vedkommende faar som betaling for ydet Norsk Lovtidende. 1ste avd. Nr. 34.

6 aug.
Nr. 5.

arbeide eller tjeneste, uanset om betalingen mottages fra tredjemand.

5. Saafermt ingen tilstrækkelige oplysninger foreligger, fastsættes arbeidsindtægts størrelse ved skøn av kredssykekassen.

6. Overflytning av pliktig medlem fra en indtægts- eller risikoklasse til en anden kan — saalænge vedkommende er i tjeneste hos samme arbeidsgiver — kun ske fra og med den første mandag i januar eller juli, forsaavidt ikke kredssykekassen efter mottagne oplysninger i det enkelte tilfælde finder grund til at bestemme et andet tidspunkt (jfr. § 9, 6).

Overflytning av frivillige medlemmer sker efter derom i statutterne fastsatte regler.

7. Efter forslag av Riksforsikringsanstalten eller en kredssykekasses styre kan vedkommende regjeringsdepartement beslutte, at hele klasser av forsikrede i visse distrikter eller i hele riket blir at henføre til en bestemt indtægtsklasse uten hensyn til den enkeltes arbeidsindtægt.

§ 15. Sykepenger (§ 16) og præmier (§ 31) blir at beregne i forhold til den midlere daglige arbeidsindtægt, der regnes at utgjøre:

for 1ste indtægtsklasse	kr. 1,00
» 2den — » —	» 1,50
» 3dje — » —	» 2,50
» 4de — » —	» 3,50
» 5te — » —	» 4,50

Kapitel V.

Sykeforsikringens ydelser. — Vilkaar for ret til understøttelse.

— Rettens fortabelse.

§ 16.

1. Kredssykekasserne skal yde følgende understøttelser:

A. For et medlems egen person:

a. Fri lægehjælp ved kasselæge fra sygdommens begyndelse, samt — ved første gangs anskaffelse — saadanne hjælpemidler som briller, brokbind og lignende, og hvor kirurgisk behandling utkræves, forbindingssaker og de for saadan behandling nødvendige lægemidler efter lægens anordning. Som lægehjælp regnes ogsaa tanduttrækning — ved læge eller tandlæge — dog ikke, hvis den sker av hensyn til indsætning av kunstige tænder.

b. Skyldes sygdommen en beskadigelse ved bedriftsulykke, som ifølge loven om ulykkesforsikring for

6 aug.
Nr. 5.

arbeidere i fabrikker m. v. berettiger til skadebot, skal kredssykekassen tillike yde de lægemidler, som lægen finder fornødne til skadens behandling (jfr. § 20).

c. Forsaavidt sygdommen medfører arbeidsudygtighet, en pengehjælp (sykepenger) av 60 pct. av den midlere arbeidsindtægt i vedkommende indtægtsklasse (§§ 14—15),

altsaa pr. dag:

1ste klasse	kr. 0,60
2den »	» 0,90
3dje »	» 1,50
4de »	» 2,10
5te »	» 2,70

Dog skal sykepengene, sammen med betaling, som vedkommende maatte oppebære for arbeide under sygdommen eller sammen med sykepenger fra mulig privat sykeforsikring, ikke utgjøre mer end 90 pct. av hans virkelige arbeidsindtægt ved sygdommens begyndelse. Herunder kommer ikke i betragtning saadanne tilfælde, hvor en forsikret uten ydelse av arbeide har ret til fuld løn under sygdom (jfr. § 24, 3). For personer, som ingen arbeidsindtægt har, skal de samlede sykepenger utgjøre 60 øre pr. dag.

Forsaavidt arbeidsudygtigheten er halv eller mindre, kan kredssykekassen nedsætte sykepengene til halvdelen. Nærmere regler herom gives i statutterne.

d. Ved kvindelig medlems nedkomst fri jordmorhjælp, skyssutgifter dog heri ikke indbefattet, samt sykepenger (barselpenger) i 6 uker, regnet fra og med nedkomst-dagen, samt de sidste 2 uker før denne. Barselpengene skal altid utgjøre mindst kr. 1,00 pr. dag. Disse ydelser er betinget av, at hun i de 10 sidste maaneder før nedkomsten har været medlem av en kredssykekasse. Kortere avbrytelser i de 10 maaneder kommer ikke i betragtning. Herom skal i statutterne indtages nærmere bestemmelse.

Indtræder sygdom, ydes istedenfor barselpenger de samme understøttelser som under andre sygdoms-tilfælde, dog for de ovenfor nævnte 8 uker i intet tilfælde mindre sykepenger end kr. 1,00 pr. dag.

e. Bidrag til begravellesomkostninger kr. 50,00, dog ikke for personer, for hvem Riksforsikringsanstalten efter gjældende lovgivning pligter at yde begravelles-hjælp, Riksforsikringsanstalten kan forlange, at

6 aug.
Nr. 5.

kredssykekassen i dette tilfælde utbetaler begravelser-
hjælpen imot refusion.

B. For et medlems egtefælle (hustru eller mand) og for barn og pleiebarn under 15 aar, som forsørges av medlemmet, hvilke i nærværende lov benævnes bipersoner, fri lægehjælp m. v. som under litr. A, a, dog ikke saadanne hjælpemidler som briller, brokbind og lignende.

Til hustru, som ikke selv er medlem, ydes derhos ved nedkomst fri jordmorhjælp, skyssutgifter dog heri ikke indbefattet, samt i barselpenger kr. 30,00 pr. fødsel. Disse ydelser er betinget av, at hendes egtefælle før nedkomsten har været medlem av en kredssykekasse i saadan tid som for kvindelig medlem i litr. A, d bestemt.

2. I en kredssykekasses statutter kan indtages bestemmelse om, at skyssgodtgjørelse til jordmor skal indgaa under fri jordmorhjælp.

§ 17.

1. Sygdomme, indtraadt i tidsrum, hvori vedkommende ikke har været sykeforsikret i nogen kredssykekasse, berettiger ikke til nogen understøttelse efter nærværende lov.

Anfald, som indtræffer et aar eller mer efter ophøret av et foregaaende anfald av samme sygdom, blir at anse som ny sygdom, jfr. § 19, 3.

2. Hvor et medlem gaar over fra en kredssykekasse til en anden, har vedkommende samme krav paa ydelse, som om han var blit staaende som medlem den hele tid i samme kasse. Understøttelsen for nye anfald paahviler den nye kredssykekasse.

3. Kredssykekassernes forpligtelse til at yde de i § 16, 1 A, a, jfr. B, omhandlede understøttelser, omfatter ikke de tilfælde, i hvilke behandling eller forpleining for offentlig regning finder sted i henhold til lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860 eller lov angaaende sindsykes behandling og forpleining av 27 juni 1891 eller lov angaaende særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sygdomme av 8 mai 1900. Naar der i saadant tilfælde ydes et medlem forpleining for offentlig regning, finder reglerne i § 18, 3 tilsvarende anvendelse med hensyn til sykekassens pligt til at yde sykepenger. Det offentliges utlæg til saadan behandling og forpleining kan ikke kræves erstattet av medlemmet, forsaavidt angaar det tidsrum, i hvilket behandlingen og forpleiningen vilde ha paaligget sykekassen, om sygdommen hadde vedkommet denne.

I de tilfælde, hvor det paaligger det offentlige at overta utgiftene, skal disse overtages fra sygdommens begyndelse.

4. De av kredssykekassen antagne jordmødre har at bistaa ved fødselen og tilse barselkvinden under barselleiet og om mulig før fødselen. De nærmere regler for jordmødrenes virksomhet fastsættes av kredssykekassens styre i en instruks, som blir at godkjende av vedkommende departement, efterat Riksforsikringsanstalten er hørt.

6 aug.
Nr. 5.

Jordmødrenes godtgjørelse fastsættes, hvor ikke aarsløn er avtalt, i en tarif, som er opstillet av kredssykekassens styre. I tilfælde av, at enighet ikke opnaaes mellem kredssykekassen og vedkommende jordmor om godtgjørelsens størrelse, blir denne tvist at indanke for amtmanden, hvis avgjørelse er endelig.

5. Efter forslag av en kredssykekasses styre kan Riksforsikringsanstalten med vedkommende regjeringsdepartements samtykke beslutte, at der istedenfor fri lægehjælp, tandlægehjælp eller fri jordmorhjælp skal ydes en pengegodtgjørelse. Beslutningen herom gjælder vedkommende kredssykekassee og træder i kraft til den tid, som i beslutningen fastsættes. De nærmere regler for godtgjørelsens ansættelse gives av kredssykekassen med Riksforsikringsanstaltens godkjendelse.

6. I kommuner med kommunale læger, tandlæger eller jordmødre, som har at yde fri lægehjælp, tandlægehjælp eller jordmorhjælp til kommunens indvaanere, bortfalder lægehjælp, tandlægehjælp eller jordmorhjælp efter § 16, 1, A og B fra den tid, Riksforsikringsanstalten efter forslag fra kassens styre bestemmer.

- § 18.
1. Istedenfor de i § 16, 1, litr. A, a—c fastsatte ydelser kan der ydes den forsikrede fri kur og pleie paa sykehus, hvorunder indbefattet kuranstalter. I tilfælde av ulykke, som gaar ind under ulykkesforsikringsloven eller sjømandsforsikringsloven, kan Riksforsikringsanstalten i henhold til førstnævnte lovs § 8 eller sidstnævnte lovs § 5, jfr. dens § 7 forlange, at indlæggelse paa sykehus skal ske. Ogsaa istedenfor den under litr. B, 1ste punktum, nævnte ydelse kan en kredssykekassee yde fri kur og pleie paa sykehus, saafremt den finder, at dette kan ske uten væsentlig øket utgift for kassen, eller saafremt behandling i hjemmet ikke forsvarligen kan ske.

Likeledes kan der ydes kvindeligh medlem eller medlems hustru fri behandling og ophold i fødselshjem istedenfor de i litr. A, d og B fastsatte ydelser i anledning av nedkomst.

2. Ifald den syke uten hjemmel i gjældende lov negter at efterkomme en kredssykekasses beslutning om indlæggelse

6. aug.
Nr. 5.

paa sykehus, bortfalder enhver understøttelse for ham personlig, men sykepenge kan i tilfælde, som nedenfor under avsnit 3 bestemt, ydes hans familie.

Negter en barselkvinde uten rimelig grund at etterkomme en kredssykekasses beslutning om indlæggelse paa fødselshjem, kan kredssykekassen beslutte, at enhver understøttelse til hende og hendes familie bortfalder.

3. Under ophold paa sykehus bortfalder de i § 16 fastsatte sykepenge, men hvis den syke har egtefælle eller slegtninger, som bor sammen med ham, og hvis underhold medlemmet bestrider og efter loven pligter at bestride, skal der ydes disse sykepenge beregnet av den midlere daglige arbeidsindtægt med 20 pct., hvis der er én, 35 pct., hvis der er to, og 50 pct., hvis der er tre eller flere saadanne forsørgede.

4. Under barselkvindes ophold i fødselshjem bortfalder likeledes barselpengene, men kredssykekassen kan tilstaa hendes hjemmeværende familie indtil 50 pct. av disse til leie av fornøden bistand til den huslige gjerning.

§ 19.

1. Sykepenge (§ 16, 1, A, c) beregnes og utbetales for alle ukedage, undtagen søndag, saalænge arbeidsudygtigheten varer, — dog ikke for de 3 første dage, søndag iberegnet, efter arbeidsudygtighetens indtræden, og ikke længer for hvert enkelt sygdomstilfælde end til utløpet av den 26de uke, regnet fra og med den første dag, for hvilken sykepenge er oppebaaret, eller fra og med den første dag av sykehusopholdet, om sykepenge ikke er oppebaaret før indlæggelsen.

2. Saafremt et medlem allerede har oppebaaret sykepenge for et sygdomstilfælde og siden faar et eller flere anfald av samme sygdom, regnes disse som en fortsættelse av det første, medmindre 3dje eller 4de led kommer til anvendelse. Sykepenge ydes i indtil 39 uker tilsammen for det første og de senere anfald, dog ikke over 26 uker i noget enkelt aar, regnet fra begyndelsen av den første understøttelse efter 1ste led, eller for noget enkelt anfald.

Er betalingen av sykepenge avbrutt, begynder i intet tilfælde nye sykepenge at løpe, før et nyt anfald indtræffer.

Om sykepenge oppebæres under medlemsskap i en og samme kredssykekasse eller flere, er likegyldig (jfr. § 17, 2).

3. Anfald, som indtræffer et aar eller mere efter ophøret av et foregaaende anfald av samme sygdom, og forinden der for denne er ydet sykepenge for tilsammen 39 uker, blir at anse som ny sygdom.

4. Har et medlem i henhold til 2det led av denne paragraf for anfald av samme sygdom nydt sykepenger for tilsammen 39 uker, kan han ikke senere faa understøttelse for samme sygdom, før der efter sidste understøttelse er hengaaet 2 aar, regnet fra ophøret av sidste anfald, og han i hele denne tid har været fri for vedkommende sygdom.
5. Kur og pleie paa sykehus (§ 18, 1) betales for alle ukedage fra og med indlæggelsesdagen. Forøvrig regnes kur og pleie paa sykehus med hensyn til ydelsens varighet like med ydelse av sykepenger, saaledes at sykehusdagene — søndage undtat — tælles med som sykepengedage. Sykepenger til familien (§ 18, 3) betales for alle ukedage undtagen søndag fra og med første sykehusdag.
6. a. For medlemmer (§ 16, 1, A) indtræder ret til lægehjælp med sygdommens begyndelse og vedvarer, saalænge sygdommen varer, dog ikke længer, end til ydelsen av sykepenger (sykehuspleie) i tilfælde ophører ifølge 1.—5. led av denne paragraf.
- b. For andre forsikrede (§ 16, 1, B) indtræder retten til lægehjælp likeledes med sygdommens begyndelse, og forskrifterne i 1.—5. led om sykepengenes varighet skal faa tilsvarende anvendelse paa retten til lægehjælp, idet varigheten av denne ydelse regnes fra og med den første til og med den sidste dag, da læge benyttedes.

§ 20.

1. Skyldes sygdommen en beskadigelse ved bedriftsulykke, som ifølge loven om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v. berettiger til skadebot, pligter en kreds-sykekasse ikke at yde understøttelse for længer tid end til og med den 10de dag fra den dag skaden indtraf. Riksforsikringsanstalten kan dog forlange, at behandling og understøttelse i sykekassen fortsættes efter reglerne i denne lov, idet Riksforsikringsanstalten av de ulykkesforsikringen for arbeidere tilhørende midler har at godtgjøre samtlige utgifter efter utløpet av de 10 første dage.
2. I intet tilfælde pligter sykekassen for samme skadetilfælde at yde sykeunderstøttelse længer end indtil den dag, da den skadede erholder invaliderente i henhold til nogen av de gjældende ulykkesforsikringslove.

§ 21. Ingen har krav paa sykepenger ifølge denne lov uten efter lægeerklæring eller paa barselpenger uten efter læge- eller jordmoreerklæring. Hvor tilveiebringelsen av saadan erklæring vilde medføre særlige vanskeligheter, kan sykekassen godkjende anden fyldestgjørende attest. Nærmere regler herom og om kontrollen med de syke gives i statutterne.

6 aug.
Nr. 5.

§ 22.

1. Sykepenger utbetales, forsaavidt der ikke ved statut eller overenskomst anderledes er bestemt, efterskudsvis for hver uke med 6 ganger de daglige sykepenger, første og sidste gang dog kun for saa mange understøttelsesdage, som der falder paa første og sidste uke.
2. Sykekassen fastsætter mindst en bestemt ukedag for utbetaling av sykepenger.
3. De i § 16, 1, A, d og B, andet led, omhandlede barselpenger blir i tilfælde (jfr. § 18, 1, sidste led) som regel at utbetale til barselkvinden personlig. Dog kan kredssykekassen beslutte, at pengene i fornødent fald helt eller delvis skal utbetales til nogen anden for at anvendes til bedste for barselkvinden og barnet. Barselpengenes utbetaling sker med samlet beløp eller portionsvis efter kredssykekassens nærmere bestemmelse. Hvis barselkvinden dør, forinden den tid er forløpet, som svarer til de hende utbetalte barselpenger, blir dog intet at tilbakebetale.

§ 23. Hvis en person under opphold i utlandet i henhold til § 3 blir berettiget til understøttelse efter denne lov, pligter hans arbeidsgiver, saalænge den forsikrede forblir i utlandet, at besørge den understøttelse, som kredssykekassen ellers skulde ha ydet. Utgiftene derved godtgjøres ham av kredssykekassen, idet utgiftene til lægehjælp m. v. efter § 16, 1, A, a dog ikke erstattes med høiere beløp end efter den for kassen gjældende tarif.

§ 24.

1. Saafremt og saalænge en tjener (tyende) i sygdomstilfælde forpleies hos sin husbond, oppebærer denne de sykepenger, som ifølge loven tilkommer tjeneren. Husbonden er pliktig til at yde saadan forpleining i indtil 4 uker, forsaavidt kredssykekassen finder, at den syke ikke uten ulempe kan indlægges paa sykehus. Dog ophører husbondens pligt, naar tyendet efter opsigelse eller av anden lovlig aarsak træder ut av tjenesteforholdet. Pligten bortfalder ogsaa, hvis vedkommende er syk ved tiltrædelsen av tjenesten, saavel som naar sygdommen er venerisk.
2. Med hensyn til understøttelse av syke sjømænd, som er forsikret efter denne lov, gjælder følgende bestemmelser, jfr. § 90 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893:
 - a. For det tidsrum, hvori sjømanden forpleies ombord, utredes pligtige sykepenger til den, for hvis regning forpleiningen sker.
 - b. For det tidsrum, hvori sjømanden forpleies paa sykehus i utenlandsk havn, blir utgiften hermed for den

6 aug.
Nr. 5.

tid, hvori understøttelse pligtes av kredssykekassen, av kassen at godtgjøre den, for hvis regning forpleiningen sker. Paa samme maate forholdes med hensyn til utgiftene ved forpleining paa sjømandshjem eller lignende i utenlandsk havn, heri indbefattet godtgjørelse til læge utenfor hjemmet. I tilfælde utredes derhos sykepenger overensstemmende med § 18, 3.

c. Ved forpleining indenlands bortfalder rederiets forpleiningspligt efter ovennævnte lov for det tidsrum, hvori understøttelse ydes av kredssykekassen efter nærværende lov.

3. Hvis en forsikret, samtidig som han selv i henhold til § 16 eller hans ektefælle eller slektninger i henhold til § 18, 3 nyder sykepenger, fremdeles har krav paa løn hos arbeidsgiveren, er denne berettiget til at bringe sykepengerne i avdrag ved utbetaling av kontant løn for den tilsvarende tid.

§ 25.

1. Dersom den forsikrede paadrar sig sykdom under utøvelse av sine militære pligter, bortfalder hans ret til understøttelse efter nærværende lov, idet utgiftene i dette tilfælde paahviler militærvæsenet. Overtar en kredssykekasse disse utgifter efter nærmere indhentet opplysning eller rekvisition fra vedkommende militære myndighet, har statskassen at tilbakebetale kredssykekassen det saaledes utlagte beløp.

Rammes vedkommende efter endt forpleining for militærvæsenets regning av nyt anfald av samme sykdom, utredes understøttelse i den utstrækning, som § 19, 2—6 hjemler, av den kredssykekasse, hvori vedkommende staar som medlem ved anfaldets indtræden.

2. I tilfælde av forpleining paa sykehus for militærvæsenets regning yder kredssykekassen de i § 18, 3 omhandlede sykepenger, dog kun for den tid av sykehusopholdet, som falder efter den dag, da vedkommendes pligt til tjenstgjøring vilde være avsluttet, om han ikke var blit syk. Oppbærer vedkommende under opholdet paa sykehus familiegodtgjørelse av militærvæsenet, kommer denne til avdrag i det beløp, som skal utredes av kredssykekassen. § 26.

1. Saafremt en person, som i henhold til denne lov nyder sykeunderstøttelse, forlater riket, bortfalder ethvert krav paa vedkommende kredssykekasse.

2. Forsikret person, som med forsæt eller ved beruselse har paadrat sig sykdom, mister retten til sykepenger eller fri kur og pleie paa sykehus. Dog kan den sidstnævnte ydelse tilstaaes ham, naar dette antages at være mest

6 aug.
Nr. 5.

regningssvarende for kredssykekassen, eller naar varig legemsskade derved antages at ville undgaaes. Under enhver omstændighed skal sykekassen yde hans familie sykepenge efter bestemmelsen i § 18, 3dje led.

Samtlige ydelser i anledning av de heromhandlede sygdomstilfælde kan kræves erstattet sykekassen av den forsikrede.

3. Forsikret person, som ved forstillelse eller urigtige erklæringer angaaende sin sygdom og arbejdsudygtighed uhjemlet har oppebaaret sykeunderstøttelse, skal tilbagebetale kassen dens havte udgifter.

4. Forsikret person kan av kredssykekassen helt eller delvis negtes understøttelse, naar han under sygdom:

- a. uten gyldig grund undlater at efterkomme det i § 29 givne paabud om anmeldelse eller
- b. undlater at rette sig efter lægens eller kredssykekassens forskrifter eller
- c. forøvrig gjør sig skyldig i grov skjødesløshet med hensyn til sin helbred eller
- d. forlater kassedistriktet uten kredssykekassens samtykke.

5. Forsikret person pligter at gi kredssykekassen fornødne oplysninger om sin virkelige arbeidsindtægt ved begyndelsen av den sygdom, hvorfor sykepenge oppebæres, om sin arbeidsindtægt under sygdommen samt om understøttelse fra mulig privat forsikring (§ 16, 1, A, c). Undlater han dette, eller gir han urigtige meddelelser, mister han retten til sykepenge av kredssykekassen.
§ 27.

1. Begravelseshjælpen utbetales mot saadan bevidnelse for dødsfaldet som i statutterne bestemt.

2. Er dødsfaldet indtruffet efter sykeunderstøttelsens ophør, utbetales begravelseshjælp dog, selv om vedkommende er uttraadt som medlem, saafremt arbejdsudygtigheten vedvarte indtil døden, og denne som følge av den samme sygdom indtraadte inden et aar efter sykeunderstøttelsens ophør.

3. Begravelseshjælpen eller den del av den, som er medgaat til begravelsesomkostninger, blir at utbetale til den, som har besørget begravelsen. For sjømænd, som er forsikret efter denne lov, har rederiet — naar det efter § 93 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 har bekostet begravelsen — krav paa heromhandlede godtgjørelse. Mulig overskud utbetales til den avdødes egtefælle eller barn. Findes ingen saadanne efterlatte, falder det tiloversblevne tilbage til kassen.

§ 28.

6 aug.
Nr. 5.

1. Hvis nogen i en kredssykekassee forsikret person (§ 16, 1, A og B) er eller blir syk under ophold inden en anden kredssykekasses omraade, skal denne kredssykekassee yde den nødvendige assistanse med hensyn til sykebehandling, utbetalinger m. v.
2. Kredssykekasserne har likeledes at bistaa hverandre med indfordring av præmier samt erstatningsbeløp efter § 9, 4—5. De har ogsaa forøvrig at gaa hverandre tilhaande med oplysninger m. v., som for en kasse maatte findes at være nødvendige til gjennomførelse av denne lov.
3. Den nærmere ordning av kredssykekassernes forhold til hinanden fastsættes i statutterne.

Kapitel VI.

Anmeldelse om sygdom, nedkomst og dødsfald.

§ 29.

1. Naar sygdom — derunder indbefattet beskadigelse ved ulykkestilfælde — rammer nogen i en kredssykekassee forsikret person (§ 16, 1, A og B), har vedkommende medlem snarest mulig at gi kassen meddelelse derom, ledsaget av saadan bevidnelse som i kassens statutter bestemt.
 2. I tilfælde av nedkomst har likeledes vedkommende medlem snarest mulig derom at gi kredssykekassen underretning, ledsaget av statutmæssig bevidnelse.
 3. Kredssykekassen har derefter at avgjøre, hvorvidt vedkommende er berettiget til understøttelse av kassen, hvorefter den i tilfælde træffer de nødvendige forføininger til den sykes behandling samt til virksom kontrol med den syke og med utbetalingene. Findes de herom gjældende almindelige bestemmelser utilstrækkelige eller uhensigtsmæssige for tilfældet, gir kredssykekassen de nødvendige særlige regler.
 4. Skyldes sygdommen en skade ved ulykkestilfælde, som ifølge loven om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v. berettiger til skadebot, skal mulige utgifter til transport eller andre ekstraordinære foranstaltninger utredes av Riksforsikringsanstalten av de ulykkesforsikringen for arbeidere tilhørende midler. Nærmere bestemmelse herom fastsættes i statutterne.
 5. Naar et medlem av en kredssykekassee dør, har den eller de, som har krav paa begravelseshjælp, snarest mulig og senest inden 1 uke i by og inden 2 uker paa landet at melde dødsfaldet for kredssykekassen (jfr. § 27). Undlates dette, kan kredssykekassen negte begravelseshjælp.
- § 30. Hvis et medlem av en kredssykekassee er blit

6 aug. Nr. 5. beskadiget ved bedriftsulykke, har Riksforsikringsanstalten snarest mulig at underrette kredssykekasen om, hvorvidt skaden godkjendes, og den skadede har ret til frie lægemidler (§ 16, 1, A, b), samt om han i tilfælde efter udløpet av de 10 første dage ønskes behandlet for Riksforsikringsanstaltens regning (§ 20).

Kapitel VII.

Kredssykekasernes indtægter og fond. Præmietarif.

Regnskaper. Reguleringsfond.

§ 31.

1. Til bestridelse av sine utgifter har en kredssykekasse ret til at indkræve præmier efter den til enhver tid for kassen gjældende tarif.
2. Saalænge der for en kredssykekasse ikke er fastsat særskilt tarif (jfr. § 36, 2—3), gjælder for kassen en normaltarif, som efter forslag fra Riksforsikringsanstalten blir at opstille av vedkommende regjeringsdepartement; herunder forutsættes, at præmierne skal dække kredssykekasernes samtlige utgifter.
3. Tariffen skal angi præmierne særskilt for de forskjellige indtægtsklasser, hvorhos der kan tages hensyn til den forskjellige sygdomsrisiko i de forskjellige virksomheter. Til det øiemed kan medlemmene indordnes under 2 risikoklasser.
4. Præmierne beregnes altid for en hel kalenderuke (6 arbejdsdage), uanset hvilken dag i uken forsikringspligten er indtraadt eller ophørt, eller frivillig forsikring traadt i kraft.
5. Den præmie, som efter gjældende tarif er beregnet for en forsikret, blir at betale:
 - a. For pliktig medlem: Med $\frac{6}{10}$ av medlemmet selv, $\frac{1}{10}$ av hans arbeidsgiver, $\frac{1}{10}$ av kommunen og $\frac{2}{10}$ av staten.
 - b. for frivillig medlem: Med $\frac{7}{10}$ av medlemmet selv, $\frac{1}{10}$ av kommunen og $\frac{2}{10}$ av staten.

Indgaar pliktig eller frivillig medlem under et ved bergverk, fabrikk eller bruk bestaaende særskilt fattigvæsen, utreder vedkommende bedrift den andel av medlemmets præmie, som ellers skulde paahvilt vedkommende kommune.
6. Har en kommune for sine indvaanere overtat nogen av de ydelser, som i henhold til denne lov paahviler en kredssykekasse, erholder kommunen et aarlig statsbidrag svaarende til, hvad staten ved denne ordning maa

antages at indspare i bidrag til vedkommende sykekasse (sykekasser) samt i tilfælde skyssutgifter til fattige syke. 6 aug.
Nr. 5.

Statsbidraget ydes efter regler, som bestemmes av Kongen efter forslag fra Riksforsikringsanstalten. Det fastsættes av vedkommende departement efter forslag fra Riksforsikringsanstalten.

§ 32.

1. De præmieandele, som falder paa et pligtig medlem og hans arbeidsgiver, skal i sin helhet indbetales av arbeidsgiveren den første mandag i hver maaned med saa mange ukepræmier, som der falder paa vedkommende medlem siden forrige indbetalingstermin (jfr. § 9, 4 og 5).

Kredssykekassens statutter kan dog fastsætte andre indbetalingsterminer for alle eller visse arbeidsforhold.

Indbetales ikke præmien ved forfald, kan kredssykekassen beregne 6 pct. rente, indtil indbetaling sker. Nærmere regler herom indtages i statutterne.

2. Den paa medlemmet faldende præmieandel blir av arbeidsgiveren ved hver lønningstermin at avholde i arbeidslønnen. Har arbeidsgiveren forsømt dette, maa han selv betale medlemmets præmieandel og kan ikke kræve refusion hos dette, hvis det har forlatt hans tjeneste, eller tre maaneder er gaat siden vedkommende lønningstermin.

De præmieandele, som falder paa forsikringspligtige, som ingen kontant løn oppebærer, utredes endelig av arbeidsgiveren. Husmænd, der ingen kontant løn oppebærer, er dog ansvarlige like overfor husbonden for den paa dem faldende præmieandel.

3. For personer, som er beskæftiget med forsikringspligtende arbeide hos flere arbeidsgivere, ansees som ansvarlig arbeidsgiver like overfor kredssykekassen den, hos hvem vedkommende efter kassens skjøn har sin hovedbeskæftigelse. Arbeidsgiveren har at betale andel av den hele præmie (§ 31, 5) uten ret til refusion hos de andre arbeidsgivere. Kredssykekassens avgjørelse er endelig.

Kredssykekassens styre kan med samtykke av Riksforsikringsanstalten forlange, at arbeidsgivere inden saadanne arbeidsbrancher, hvor arbeidsgiverforholdet veksler, slutter sig sammen til overtagelse av de pligter, som paahviler dem med hensyn til forsikringen. De nærmere bestemmelser for en saadan sammenslutnings organisation og virkemaate maa godkjendes av kredssykekassens styre med tilslutning av Riksforsikringsanstalten. Dersom en saadan sammenslutning ikke tilveiebringes eller enkelte arbeidsgivere unddrar sig for tilslutning, kan kredssykekassen gjøre

6 aug. hver enkelt arbeidsgiver, som ikke har villet tiltræde sammenslutningen, ansvarlig for samtlige forpligtelser.

Nr. 5.

4. Indtræder et frivillig medlem i forsikringspligtende arbejds- eller tjenesteforhold, skal han, forsaavidt den frivillige forsikring fortsættes, være berettiget til hos arbeidsgiveren at faa sig godtgjort den præmieandel, som i tilfælde av pliktig forsikring falder paa arbeidsgiveren.

5. Indbetaling av præmier kan efter nærmere bestemmelse i statutterne ske enten direkte til kassens forretningsfører eller til anden person, som er bemyndiget til indkassering av præmier.

§ 33.

Præmiefritagelse indtræder:

a. i den pligtige forsikring for de fulde uker, i hvilke medlem nyder sykepenger (barselpenger) for sygdoms vedkommende medregnet de 3 dages forutgaaende arbeidsudygtighet (jfr. § 19, 1), eller hvori han avtjener sin vernepligt eller forblir staaende som medlem i henhold til bestemmelsen i § 6, 4.

b. i den frivillige forsikring for de fulde uker, hvori medlem nyder sykepenger (barselpenger) beregnet som under a, eller avtjener sin vernepligt. Dog betales skyldig præmie for de 4 uker (§ 12, 1), som er løpende, naar sygdommen indtræder; men medlemmet godskrives ved næste præmiebetaling præmien for de fulde uker, hvori han nød sykepenger.

§ 34. Kommunens præmieandel utbetales kredssykekassen forskudsvis hvert halvaar med beløp, avpasset efter det foregaaende aars præmieindtægt.

§ 35.

1. Statens præmieandele utbetales kredssykekasserne av Riksforsikringsanstalten forskudsvis i løpet av hvert halve aar med beløp avpasset efter det foregaaende aars præmieindtægt. Inden utgangen av februar maaned hvert aar har kredssykekasserne til Riksforsikringsanstalten at indsende de til den endelige beregning av det forløpne aars præmieandel nødvendige opgaver.

2. Av den samlede kredssykekasserne for aaret tilkommende præmieandel blir ved den endelige beregning en del at tilbakeløp av Riksforsikringsanstalten og at henlægge til et reguleringsfond for sykeforsikringen. Riksforsikringsanstalten fastsætter for et aar ad gangen, hvor stor brøkdel der av præmieandelen skal henlægges til reguleringsfondet; dog maa den aldrig sættes over $\frac{1}{10}$.

§ 36.

1. Saafremt en kredssykekasses regnskap for et aar viser større indtægt end utgift, blir overskuddet at avsætte til et reservefond for kassen.

6 aug.
Nr. 5.

2. Saafremt reservefondet i en kasse gjennom et tidsrum av 5 aar har utgjort mindst et beløp svarende til den gjennomsnittlige halvårlige præmieindtægt for de 3 sidste aar, kan Riksforsikringsanstalten efter forslag fra kredssykekassens styre nedsætte samtlige eller enkelte satser i tariffen. Nedsættelsen træder først i kraft den 1 januar, efterat den er besluttet.

Saafremt reservefondet ved avlæggelsen av et aarsregnskap har vist sig at utgjøre mindst det dobbelte av det sidste aars præmieindtægt, kan Riksforsikringsanstalten efter forslag fra kredssykekassens styre straks foreta nedsættelse av enkelte eller samtlige satser i tariffen; dog kan nedsættelsen først træde i kraft fra og med den første mandag i en kalendermaanad (jfr. § 32, 1).

3. Viser derimot indtægten sig i et regnskapsaar utilstrækkelig til i forbindelse med reservefondet at dække aarets utgifter, skal kassens styre, efterat regnskapet er revidert, uopholdelig derom gjøre indberetning til Riksforsikringsanstalten, ledsaget av en nøiagtigst mulig forklaring angaaende aarsakene til underbalansen og i fornødent fald av andragende om midlertidig laan av reguleringsfondets midler til dækkelse av underskuddet. Finder Riksforsikringsanstalten det efter de avgivne forklaringer billig, kan den beslutte, at underskuddet helt eller delvis endelig blir at dække av reguleringsfondet. Kredssykekassen kan i ethvert fald paabydes, fra den tid, som av Riksforsikringsanstalten fastsættes, indtil videre at foreta saadan forhøielse av enkelte eller samtlige præmiesatser, som anstalten finder fornøden. Forhøielsen skal dog kun ske fra og med den første mandag i en kalendermaanad (jfr. § 32, 1).

Hvor særlige forhold gjør det nødvendig, kan Riksforsikringsanstalten ogsaa ellers bevilge laan av reguleringsfondets midler, med eller uten samtidig forhøielse av præmiesatserne.

§ 37.

1. En kredssykekassens reservefond blir at anbringe saavidt mulig inden kommunen og iøvrig efter nærmere i statutterne givne regler.
2. Naar og saalænge reservefondet utgjør mindst det i § 36, 2, 1ste avsnit, nævnte beløp, kan renterne av reservefondet med Riksforsikringsanstaltens samtykke helt eller delvis anvendes i øiemed, som staar i forbindelse med sykepleien, saaledes til bidrag til opprettelse av eller til støtte for sykehus, fødselshjem, tuberkulosehjem o. lign., eller til utgifter for medicin til særlig trængende familier.

§ 38.

1. Kredssykekassens midler skal holdes fuldstændig adskilt

6 aug.
Nr. 5.

fra alle andre midler, som forretningsføreren maatte ha under hænder.

2. Forretningsføreren løn fastsættes av kommunestyret efter forslag av kredssykekassens styre (§ 49). Andre kontor-utgifter bevilges av kredssykekassens styre.
§ 39.

1. Kredssykekassernes regnskapsaar utløper den 31 decem-ber.

2. Snarest mulig og senest inden utgangen av februar maaned har kassen at tilstille revisorerne aarsregnskap for det fore-gaaende aar.

3. Styret har derefter inden utgangen av april at sende det reviderte regnskap til kommunestyret, som avsier deci-sion.

4. Saasnt regnskapet er revidert, har kredssykekassen at til-stille Riksforsikringsanstalten et utdrag av det tillikemed fornødne statistiske opgaver efter en av Riksforsikrings-anstalten utfærdiget formular; en avskrift eller et avtryk av regnskapsutdraget blir samtidig at utlægge til almin-delig eftersyn paa et bekvemt sted i 4 uker.

Kapitel VIII.

Sykeforsikringens organisation.

§ 40. I enhver av rikets kommuner blir at oprette en offentlig sykekasse (kredssykekasse) eller, hvis kommunestyret finder det paakrævet og Riksforsikringsanstalten dertil gir sit samtykke, flere saadanne kasser.

Naar en kommune deles, to kommuner slaes sammen eller grænserne mellem dem reguleres, træffer Riksforsikringsanstal-ten de fornødne bestemmelser med hensyn til deling eller sam-menslutning av sykekasserne eller overførsel av medlemmene og tidspunktet herfor.

§ 41.

1. Centralstyre for kredssykekasserne er Riksforsikrings-anstalten. Denne har overensstemmende med denne lov at føre kontrol med kredssykekassernes ledelse og forøvrig med lovens gjennomførelse i det hele, likesom den ved hjelp av det i § 35, 2 omhandlede reguleringsfond skal virke til at utjevne risikoen for de enkelte kredssyke-kasser.

2. Anstalten skal holde de midler, som tilhører sykeforsikrin-gen, adskilt fra sine øvrige midler.

3. De nærmere bestemmelser om indordningen av sykeforsik-ringen under Riksforsikringsanstalten og dennes bestyrelse gives av Kongen.

4. Utgiftene ved Riksforsikringsanstaltens administration, for- 6 aug.
saavidt denne lov angaar, bæres av staskassen. Nr. 5.

§ 42. En kredssykekasse danner et selvstændig retssubjekt.
For kassens forpligtelser hefter kun dens formue.

§ 43.

1. Som medlemmer av en kredssykekasse regnes kun saa-
danne personer (mænd eller kvinder), som betaler præmie
for egen forsikring, eller hvis præmieandel utredes av ar-
beidsgiveren (§ 32, 2).
2. Medlemmer, som har fylt 21 aar, er stemmeberettiget
og valgbare i den kasse, hvor de paa valgtiden er for-
sikret.
3. De arbeidsgivere, som paa valgtiden er indskudspligtige til
sykekassen og har fylt 21 aar, er stemmeberettiget og
valgbare.

§ 44.

1. Kredssykekassernes anliggender ledes av et styre bestaa-
ende av 9 medlemmer med 9 varamænd, valgt for 3 aar.
2. Styrets medlemmer og varamænd vælges av kommunesty-
ret, 5 medlemmer med 5 varamænd blandt de efter § 43, 2
valgbare, 2 medlemmer med 2 varamænd blandt de efter
§ 43, 3 valgbare og 2 medlemmer med 2 varamænd uten
bundet valg.

Valg av styre, som skal fungere samtidig med et nyt
kommunestyre, foretages av dette. Valget bør foretages i
det møte, hvor der vælges ordfører og viceordfører.

3. Saasnt valg er avholdt, har ordføreren at underrette sty-
rets formand om valget.
4. Kredssykekassens læger, tandlæger eller jordmødre (jfr.
§ 49, 2 d) kan ikke vælges ind i styret.

§ 45. Det kan i statut fastsættes, at styret kun skal be-
staa av 5 medlemmer med 5 varamænd. Istedentfor det i § 44,
2det og 3dje led opførte antal 5, 2 og 2 vælges i saa fald
henholdsvis 3, 1 og 1.

§ 46. Styret, som tiltræder 1 januar, vælger selv for-
mand og næstformand for 1 aar ad gangen. Dette valg fore-
gaar i december forut for tiltrædelsen under ledelse av styrets
fungerende formand. Gjenvvalg av formand kan finde sted,
men denne kan undslaa sig for valg for det følgende aar.

§ 47.

1. Gjenvvalg til styret kan finde sted; men de uttrædende kan
undslaa sig for valg for den følgende valgperiode, naar de
har fungert efter 2 hinanden paafølgende valg.
2. Ophører nogen at være valgbar, uttræder han av styret.
Midlertidige avbrytelser i valgbarheten medregnes dog
ikke.

6 aug.
Nr. 5.

3. Ved uttræden utenfor tur rykker den tilsvarende varamand op i den uttrædendes sted.
§ 48.

1. Medlemmer av styret skal i strafferetslig henseende være likestillet med offentlige ombudsmænd. Den valgte er forpligtet til at motta valget, medmindre han har fyldt 60 aar eller er overformynder eller medlem av formandskapet eller kredssykekassens forretningsfører eller lønnet tjenestemand i kassen.

2. Kommunestyret kan efter forslag av kredssykekassens styre tilstaa formanden en passende løn for hans arbeide. Denne blir at utrede av kredssykekassen. Hverken styrets eller repræsentantskapets øvrige medlemmer erholder nogen godtgjørelse for utførelsen av sit hverv.

§ 49.

1. Styret sammentræder, efter indkaldelse og under ledelse av formanden, foruten til møte som i § 46 bestemt, mindst én gang aarlig, og ellers saa ofte styret finder det fornødent.

2. Det paaligger styret:

a. At utarbeide forslag til statutter for sykekassen og mulige senere ændringer.

b. At indsende regnskap til kommunestyret til decision.

c. At avgi forslag til løn for formanden og forretningsføreren, fastsette løn for og ansætte andre tjenestemænd, efter at forretningsføreren er hørt.

d. At slutte kontrakter med læger, tandlæger og jordmødre, apotekere, sykehus o. s. v. samt i tilfælde at behandle klager over disses forhold. Ved saadanne klagers behandling skal vedkommende gives anledning til at være tilstede.

Som jordmødre for kredssykekassen bør som regel antages de offentlig ansatte jordmødre, hvor saadanne findes.

Kontraktene med lægerne kan indeholde, at disse ansættes paa fast aarlig løn eller mot betaling av et fast beløp pr. medlem.

Lignende avtale kan træffes med tandlæger og jordmødre.

3. Forøvrig har styret overensstemmende med nærværende lov og kassens statutter ledelsen av kassens anliggender, deriblandt ogsaa forvaltningen av dens midler, og repræsenterer gjennom sin formand kredssykekassen i alle retslige avgjørelser.

4. Ved stemmegivning i styret gjør i tilfælde av stemmelikhet formandens stemme utslaget.

5. Nærmere regler for styrets forretningsorden, beslutningsdygtighed og forfald fastsættes i statutterne. 6 aug. Nr. 5.

6. Forretningsføreren deltar — dog uten stemme — i styremøter og generalforsamlinger, medmindre i det enkelte tilfælde anderledes bestemmes.

§ 50.

1. Stemmeberettigede medlemmer av kredssykekassen samt stemmeberettigede arbeidsgivere indkaldes til generalforsamling mindst 1 gang aarlig av styrets formand, som ogsaa leder forhandlingene. Avholdelse av generalforsamling bekjendtgjøres behørig paa saadan maate, som i statutterne bestemmes.

2. I statutterne kan der bestemmes, at der av og blandt kassens stemmeberettigede medlemmer og stemmeberettigede arbeidsgivere blir at vælge et repræsentantskap, som træder istedenfor generalforsamlingen (jfr. § 51).

§ 51.

Generalforsamlingen (eller repræsentantskapet, jfr. § 50, 2) skal:

a. Faa sig forelagt til uttalelse styrets forslag til statutter og mulige senere ændringer i disse. Statutter saavel som senere ændringer i disse maa, for at være gyldige, godkjendes av Riksforsikringsanstalten. Saalænge statutter ikke er utfærdiget, gjelder de normalstatutter, som blir at opstille av Riksforsikringsanstalten, som ogsaa i tvilstilfælde kan bestemme, at disse fremdeles skal være gjældende.

b. I tilfælde beslutte ansvar gjort gjældende mot kassens tjenstemænd eller medlemmer av styret.

c. Forhandle om sykekassens anliggender, la sig forelægge de av styret sluttede kontrakter med læger, tandlæger, jordmødre, apotek, sykehus o. s. v. og til styret fremkomme med de uttalelser, hvortil den maatte finde anledning.

§ 52.

1. Nærmere bestemmelser angaaende generalforsamlingens forretningsorden fastsættes i statutterne (jfr. § 50, 1).

2. Likeledes skal statutterne i tilfælde (jfr. § 50, 2) indeholde nødvendige bestemmelser om antallet og valget av repræsentanterne, disses funktionstid, repræsentantskapets forretningsorden m. v., dog saaledes, at $\frac{2}{3}$ av repræsentanterne skal vælges av og blandt sykekassernes stemmeberettigede medlemmer og $\frac{1}{3}$ av og blandt de stemmeberettigede arbeidsgivere.

§ 53.

1. Kommunestyret ansætter forretningsfører for kredssykekassen, efterat styrets forslag er indhentet.

Likeledes antar kommunestyret en eller flere revisorer

6 aug.
Nr. 5.

- til at gjennomgaa kredssykekassens regnskaper (jfr. § 39, 2) samt bestemmer deres godtgjørelse, efterat styrets forslag er avgit.
2. Kommunens ordfører, viceordfører eller nogen av styrets medlemmer eller nogen av kassens læger, tandlæger og jordmødre (jfr. § 49, 2 d) kan ikke være lønnet tjenestemand i kredssykekassen.
 3. Forretningsføreren har den daglige ledelse av kredssykekassens anliggender. Hvor en avgjørelse efter denne lov skal træffes av kredssykekassen, tilligger den forretningsføreren, medmindre den ved uttrykkelig lov- eller statutbestemmelse er henlagt under styret. Forretningsføreren avgjøringer kan dog altid, hvor intet motsat er bestemt, bringes ind for kassens styre inden saadan frist som i § 66, 2 nævnt.
Twist mellem styret og forretningsføreren om utstrækningen av deres myndighet kan bringes ind for Riksforsikringsanstalten til avgjørelse.
 4. Kommunen er ansvarlig for forretningsføreren oppebørsler, men kan for disse kræve behørig sikkerhet stillet.
 5. Forretningsføreren og revisorerne skal i strafferetslig henseende være likestillet med offentlige tjenestemænd.

Kapitel IX.

Godkjendte private eller kommunale sykekasser m. v.

§ 54.

1. Bruksskasser og andre private eller kommunale sykekasser kan træde istedenfor offentlige kredssykekasser, naar de er godkjendt av Riksforsikringsanstalten, som ogsaa i tilfælde kan tilbakekalde en git godkjendelse.
2. Det samme gjælder vikarkasser for lærere eller lærerinder, som sikrer sine medlemmer i sygdomstilfælde bibehold av fuld løn for en tid av mindst 6 maaneder— eller et dertil svarende timetal — i 12 paa hinanden følgende maaneder, samt jernbanernes sykekasser, naar vedkommende jernbanes styre tilsikrer sine i disse kasser staaende funktionærer og arbeidere ved sygdomstilfælde og nedkomst en understøttelse, som maa ansees for mindst av samme værdi som understøttelse efter denne lov (§ 16).
Saadanne godkjendte vikarkasser og jernbanesykekasser er iøvrig ikke underkastet bestemmelserne i denne lov, med undtagelse av §§ 63 og 64.
3. Godkjendt bruksskasse skal med den i § 58 nævnte undtagelse omfatte alle forsikringspligtige arbeidere og betjenter ved bruket.

6 aug.
Nr. 5.

4. Forsikringspligtige medlemmer av godkjendt fagforeningskasse skal bli staaende i denne, saalænge de tilhører den fagforening, hvortil kassen er knyttet.

5. Gaar medlem av godkjendt brukskasse ut av brukets tjeneste eller gaar medlem av godkjendt fagforeningskasse ut av fagforeningen, skal de, hvis de er over 50 aar, for fremdeles at kunne være forsikret, benytte sig av den ret, som i § 55 f hjemler dem, hvis de ikke kan bli medlemmer av anden godkjendt sykekasse.

§ 55. Til godkjendelse av de i foregaaende paragraf punkt 1 nævnte sykekasser kræves, at kassens statutter indeholder uttrykkelige bestemmelser om:

a. At kassens midler kun kan anvendes til de i dens statutter bestemte understøttelser for tilfælde av sygdom, nedkomst eller død og forøvrig forvaltes paa en av Riksforsikringsanstalten godkjendt maate, samt at dens regnskap holdes adskilt fra enhver anden kasses eller forenings regnskap;

b. at ethvert medlem skal være forsynt med en sykekassebok efter et av Riksforsikringsanstalten godkjendt skema (jfr. § 8);

c. at kassens ydelser ikke er mindre end de, som til enhver tid ifølge loven paahviler kredssykekasserne, og at betingelserne for at vedlikeholde medlemsretten og erholde sykeunderstøttelse ikke er strengere end de for de forsikringspligtige gjældende regler;

d. at kassen fyldestgjør de samme forpligtelser like overfor de i Riksforsikringsanstalten ulykkesforsikrede personer som de, der ifølge denne lov er paalagt kredssykekasserne;

e. at kassens medlemmer ikke hefter for dens forpligtelser utover sine premier (indskud);

f. at medlemmene har ret til at bli staaende i kassen, efter at de har forlatt den bedrift eller den forening, til hvilken kassen er knyttet;

g. at mulige tvistemaal mellem medlemmene og kassen skal kunne indbringes for de i § 66 nævnte instanser, samt at tvistigheter, som maatte opstaa mellem kassen og anden godkjendt kasse eller kredssykekasse skal kunne indbringes til avgjørelse av de i § 67 nævnte instanser; fristen for paaanke er den samme som i §§ 66 og 67 bestemt;

h. at valget av kassens styre og øvrige tjenestemænd er ordnet som av Riksforsikringsanstalten nærmere fastsat;

i. at der i styre- og medlemsmøter føres forhandlingsprotokol.
§ 56.

1. Godkjendelse maa ikke meddeles sykekasser, som ikke kan paaregne et stadig medlemsantal av mindst 200. Dog kan

6 aug.
Nr. 5.

kommunale og bedriftssykekasser godkjendes, forsaavidt de kan paaregne et stadig medlemsantal av mindst 100.

2. Desuten kan Riksforsikringsanstalten godkjende kasser, som er opprettet før 3 juli 1911, selv om de har et mindre antal medlemmer, dog ikke under 50, forsaavidt kasserne har et betryggende reservefond.

§ 57. Godkjendelse maa ikke meddeles nogen kasse, saafremt den ikke har et reservefond, som Riksforsikringsanstalten finder tilstrækkelig, medmindre kassen forpligter sig til ved forhøiede præmier eller paa anden maate inden 5 aar at tilveiebringe de dertil fornødne midler.

§ 58. Forsikringspliktig person, som godtgjør at ha opfylt sin forsikringspligt i en kredssykekasse eller godkjendt sykekasse, kan ikke tvinges til at være medlem av en kommunal eller bedriftssykekasse.

§ 59.

1. Forsaavidt en arbeidsgiver paa egen bekostning yder fri lægehjælp til medlemmer av den til bedriften eller kommunen knyttede godkjendte sykekasse i samme utstrækning som for kredssykekasser bestemt, kan arbeidsgiveren for disse medlemmers vedkommende fritages for den i nærværende lovs § 61, 2 c bestemte andel av præmien.

2. Arbeidsgiverens overtagelse av lægehjælpen kræver godkjendelse av mindst halyparten av de møtende medlemmer i lovlig tilvarslet generalforsamling, hvor avstemning over spørsmålet skal ske hemmelig. Godkjendelse gjælder for 3 aar ad gangen.

3. § 17,6 faar tilsvarende anvendelse for godkjendte sykekasser.

§ 60. Størrelsen av medlemmenes præmier (indskud) fastsettes av generalforsamlingen. Præmierne maa ikke være mindre, end at de i forening med mulige andre regelmæssige inntægter er tilstrækkelige til at dække de i kassens love bestemte sykeunderstøttelser og andre utgifter, samt til oparbeidelse av et reservefond som i § 57 omhandlet.

§ 61.

1. Godkjendte sykekasser skal, paa samme maate som i nærværende lovs § 20 for kredssykekasser bestemt, erholde erstatning av Riksforsikringsanstalten for de utgifter, som er foranlediget ved sykeunderstøttelse til personer, der er kommet til skade i ulykkesforsikret bedrift.

2. Desuten skal der ydes et aarlig bidrag:

- a. Av staten $\frac{2}{6}$ av den gjennomsnitlige præmie (indskud) for hvert medlem,
- b. av arbeidsstedets kommune $\frac{1}{6}$ av den gjennomsnitlige præmie (indskud) for hvert medlem,

- c. av arbeidsgiveren $\frac{1}{6}$ av den gjennomsnittlige præmie (indskud) for hvert forsikringspliktig hos arbeidsgiveren beskæftiget medlem (jfr. §§ 54 og 59), dog ikke over kr. 4,00 av staten, kr. 2,00 av kommunen og kr. 2,00 av arbeidsgiveren for hvert medlem.

6 aug.
Nr. 5.

Efter forslag av Riksforsikringsanstalten kan vedkommende departement forhøie disse bidrag indtil den forannævnte brøkdel, saafremt den gjennomsnittlige præmie (indskud) i en godkjendt sykekasse overstiger kr. 12,00 for hvert medlem. De maa dog ikke i noget tilfælde sættes høiere end det gjennomsnittlige bidrag for hvert medlem i stedets kredssykekasse.

Tilhører godkjendt sykekasse bergverk, fabrikk eller bruk, der har særskilt fattigvæsen, utredes kommunens bidrag av vedkommende bedrift.

Medlemsantallet beregnes efter det gjennomsnittlige antal for vedkommende aar.

3. Det i 2det led omhandlede gjennomsnitstal findes ved at addere antallet av medlemmer den 1ste i hver maaned og dividere summen med 12. Ved maanedstællingen maa dog ingen medtages, som skylder præmie for mer end 4 uker, og heller ikke de medlemmer, hvis indtægt overstiger de i § 1, 2 a, jfr. § 4, henholdsvis § 10, 1 a, satte grænser. Som medlemmer regnes kun saadanne personer, som betaler præmie for egen forsikring.
- § 62.

1. Inden utgangen av april maaned skal enhver godkjendt sykekasse til Riksforsikringsanstalten indsende et nøiagtig regnskapsutdrag for det forløpne aar, avfattet efter et av Riksforsikringsanstalten utfærdiget skema. Utdraget skal ledsages av de statistiske opgaver, som Riksforsikringsanstalten foreskriver, samt av opplysninger om, naar og hvor ofte kasseeftersyn uten foregaaende varsel har fundet sted.
2. Likeledes skal utdraget være bilagt en av offentlig øvrighetsperson eller ordføreren paa vedkommende sted utstedt bevidnelse for, at de i regnskapet paaberopte kontantbeholdninger, sparebankindskud og mulige værdipapirer er tilstede og i orden.
3. Gjenpart av regnskapsutdraget skal endvidere utlægges til eftersyn enten hos formanden eller paa et andet bekvemt sted.
4. Finder Riksforsikringsanstalten efter de indsendte opplysninger, at kassen virker under forhold, som ikke er betryggende for dens medlemmer, kan den med behørig paa-

6 aug. visning herav forlange de paaankede forhold rettet, efterat
Nr. 5. saken har været forelagt en generalforsamling.

§ 63.

1. Enhver godkjendt sykekasse pligter at underkaste sig den kontrol, som efter nærværende lovs § 41 skal føres av Riksforsikringsanstalten.
2. Naar en forsikringspliktig arbeider indtræder i eller uttræder av en godkjendt privat kasse, skal kassens styre straks sende meddelelse derom til hans arbejdsgiver og arbejdsstedets kredssykekasse. Indtil meddelelse om utmeldelse er skedd, skal han betragtes som medlem av og ha krav paa understøttelse av den godkjendte kasse.

§ 64.

1. Godkjendelsen skal tilbagekaldes:
 - a. hvis medlemsantallet i løpet av 3 aar har vist sig at være lavere end det i § 56 nævnte minimum, dog med den i § 56,2 bestemte undtagelse,
 - b. hvis kassens statutter ikke opfylder de fordringer, som er opstillet i § 55 c og d.
2. Godkjendelsen kan tilbagekaldes, hvis vedkommende kasse virker under forhold eller efter bestemmelser, som ikke er betryggende for dens medlemmer, eller dersom kassen uten grund motsætter sig de foranstaltninger, som Riksforsikringsanstalten maatte foreslaa til avhjælp av manglerne.

§ 65.

1. Opløses en godkjendt sykekasse, blir først de løpende forpligtelser og andre lovlige erstatningskrav at dække.
2. Derefter skal der av midlene til den eller de kredssykekasser, hvortil kassens forsikringspligtige medlemmer gaar over, indbetales et beløb, hvis størrelse og mulige fordeling bestemmes av Riksforsikringsanstalten.
3. Hvis kassen ikke har tilstrækkelige midler til at dække de under 1 og 2 omhandlede beløb, blir det manglende at utligne paa kassens medlemmer ved en ekstrapremie, som fastsættes av Riksforsikringsanstalten.
4. Findes derimot midler tilovers, blir disse at anvende efter beslutning, vedtat av generalforsamlingen og godkjendt av Riksforsikringsanstalten. Hvor der ikke er anledning til at avholde nogen generalforsamling, træffer Riksforsikringsanstalten bestemmelse om midlenes anvendelse.
5. Riksforsikringsanstaltens avgjørelse i henhold til denne paragrafs 2det—4de led kan av kassens medlemmer, naar mindst 25 derom er enige, indankes for Riksforsikringsappelkommissionen.

Kapitel X.

Tvistigheters avgjørelse.

§ 66.

1. Tvistigheter, som maatte opstaa:

- a. Om hvorvidt en person paa et givet tidspunkt er forsikringspliktig efter denne lov, samt om hvem, der er at anse som ansvarlig arbejdsgiver utenfor de i §§ 9, 2 og 32, 3 nævnte tilfælde,
- b. om en forsikrings begyndelse eller ophør (§§ 5, 6, 10, 11, 12 og 13),
- c. i anledning av en beslutning, hvorved en kredssyke-kasse har avslaaet en ansøking om frivillig forsikring (§§ 10 og 11),
- d. om hvorvidt en forsikret er henført til riktig indtægts- eller risikoklasse (§ 14),
- e. angaaende et av vedkommende bestridt præmiekrav fra en kredssykekasse,
- f. angaaende en arbeidsgivers avholdelse i løn av utlæg for præmie (§ 32) eller fradrag av løn for samtidig oppebaarne sykepenger (§ 24) eller frivillig medlems krav paa refusion hos arbeidsgiveren (§ 32, 4),
- g. angaaende valgbarhet og valg efter denne lov,
- h. i anledning av krav paa nogen av de ydelser av en kredssykekasse, som omhandles i kap. V i denne lov,
- i. i anledning av en arbeidsgivers krav paa godtgjørelse for havte utlæg i henhold til denne lovs § 23.
- k. angaaende en arbeidsgivers ansvar for understøttelse efter § 9,4 og 5, samt angaaende en forsikret persons refusionspligt efter § 26,2 og 3,

indbringes, efterat kredssykekassen har fattet beslutning i saken, til prøvelse av en nævnd paa 3 medlemmer, som vælges for et tidsrum av 3 aar av kommunestyret i den kommune, hvori kredssykekassen har sit sæte. Av medlemmene skal mindst 1 være medlem av formandskapet, 1 skal være arbeidsgiver og 1 medlem av en kredssyke-kasse. Nævnden vælger selv formand. Formanden kan av kommunestyret, efterat uttalelse fra kredssykekassens styre derom er indhentet, tilstaaes en passende godtgjørelse for sit arbeide og for de med hvervet forbundne kontor-utgifter, hvilke beløp utredes av kredssykekassens midler. Den, som har gjort tjeneste som medlem av nævnden i tre aar, kan undslaa sig for at motta valg for de tre næste. De nærmere regler om nævndens forretningsorden og avgjørelser træffes av Kongen.

2. Begjæring om indbringelse for nævnden av den av kreds-

6 aug.
Nr. 5.

sykekassen fattede beslutning maa være fremsat senest den 14de dag efter den dag, da underretning om kredssykekassens avgjørelse var vedkommende meddelt.

3. Med parternes paa forhaand hertil givne samtykke er nævndens avgjørelse endelig; i modsat fald kan avgjørelsen indbringes til prøvelse av Riksforsikringsanstalten, med frist som nedenfor i § 67 bestemt. Riksforsikringsanstaltens skjønsmæssige avgjørelser er endelige. Derimot kan tvistigheter i spørsmål, som ikke er av ublandet skjønsmæssig natur, og som i henhold til denne lov har været underkastet Riksforsikringsanstaltens prøvelse, indbringes til avgjørelse av domstolene.

4. Hvor kredssykekassen under paastand om, at vedkommende ikke er sykeforsikret, har negtet understøttelse ved bedriftsskade, som omfattes av lov om ulykkesforsikring for arbeidere m. v., eller ved skader, som omfattes av lov om ulykkesforsikring for sjømænd, indbringes saken efter begjæring av nogen deri interessert part for Riksforsikrings-appelkommissionen med frist som i § 67 bestemt.

§ 67.

1. Tvistigheter, som maatte opstaa:

a. Mellem kredssykekasser indbyrdes angaaende krav og forpligtelser foranlediget ved anvendelse av denne lovs bestemmelser,

b. mellem kredssykekassen og vedkommende kommune angaaende dennes forpligtelser like overfor kassen, kan indbringes til avgjørelse av Riksforsikringsanstalten.

2. Begjæring om et tvistemaals avgjørelse av Riksforsikringsanstalten maa være fremsat skriftlig senest den 28de dag efter den dag, da den avgjørelse, hvis rigtighet av den ene part bestrides, er blit denne meddelt.

3. Med samme frist kan Riksforsikringsanstaltens avgjørelse indankes for Riksforsikrings-appelkommissionen.

§ 68.

1. Beslutning om negtelse av at godkjende en sykekasse eller om tilbakekaldelsen av en godkjendelse saavel som tvist, der maatte opstaa mellem en kredssykekasse eller godkjendt kasse og Riksforsikringsanstalten i saker henhørende under ulykkesforsikringen, og hvori angjældende kasse er økonomisk interessert, kan indankes for Riksforsikrings-appelkommissionen med varsel som ovenfor i § 67 bestemt.

2. Med hensyn til Riksforsikrings-appelkommissionens avgjørelser efter denne paragraf og §§ 55, 65, 66 og 67 gjælder, hvad der i § 66, 3dje led, er bestemt om Riksforsikringsanstaltens avgjørelser.

3. Fremkommer der i sak, som er avgjort efter nærværende

kapitel uten at være indbragt for domstolene, inden 6 6 ang.
maaneder efter avgjørelsen nye oplysninger, kan saken gjen- Nr. 5.
optages fra nyt av efter Riksforsikringsanstaltens bestem-
melse. Er avgjørelse bare truffet av kredssykekassen, kan
denne gjenopta saken efter egen beslutning.

Kapitel XI. Forskjellige bestemmelser.

§ 69.

1. Enhver tjenestemand, som i medfør av denne lov har anledning til at bli bekjendt med en virksomhets eller en bedrifts indretninger eller forretningsforhold, er forpligtet til at hemmeligholde, hvad han derom har erfart, og at avholde sig fra efterligning av de av vedkommende driftsherre hemmeligholdte indretninger og fremgangsmaater.
2. Overfor overtrædelse av denne bestemmelse kommer § 121 i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 til anvendelse, selv om vedkommende ikke er offentlig tjenestemand.

§ 70.

Arbeidsgiveren kan ikke ved avtale eller reglement retsyldig utelukke eller innskranke anvendelsen av denne lovs bestemmelser.

§ 71.

1. Resterende præmier for pliktig forsikring samt erstatningsbeløp efter § 9, 4—5 kan paa samme maate, som for skatter og andre offentlige avgifter bestemt, inddrives ved utpantning av kredssykekassens forretningsfører eller efter dertil særskilt av overøvrigheten meddelt bemyndigelse av andre av kassens tjenestemænd eller, paa forlangende av forretningsføreren, av de tjenestemænd, til hvilke avholdelse av utpantninger i almindelighet er henlagt.

Det samme gjelder de fordringer, som efter § 28, 2 oversendes fra en anden kredssykekasse til opkrævning.

2. Paa samme maate kan skyldig præmie for frivillig forsikring inddrives hos vedkommende frivillige medlem.
3. Der tilkommer de godkjendte sykekasser samme ret som for kredssykekasserne anordnet til at la resterende præmie inndrive ved utpantning. Denne foretages efter begjæring av kassens styre for hvert enkelt tilfælde av de tjenestemænd, hvem avholdelse av utpantninger for kommunale skatter er tillagt.

§ 72.

1. Saafremt nogen i henhold til § 32 eller § 36 i lov om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v. eller i henhold til § 32 eller § 36 i lov om ulykkesforsikring for

6 aug.
Nr. 5.

sjømænd blir tilpligtet erstatningsansvar for skade, forvoldt ved ulykkestilfælde, har vedkommende sykekasse fortrinsvis ret til av erstatningsbeløpet at faa godtgjort sine utgifter ved skaden.

2. Det sykekassen i tilfælde tilkommende beløp blir at tilstille den fra Riksforsikringsanstalten.

3. Tredjemands ansvar for skadetilføielser, som medfører ret til understøttelse efter denne lov, men ikke indgaar under ovenstaaende første led, forblir uberørt av denne lovs bestemmelser; dog gaar i dette tilfælde de erstatningsberettigedes fordring paa tredjemand over paa vedkommende kredssykekasse i det omfang, hvori skaden medfører utgift for kassen. Erstatningen fastsættes ved lovlig skjøn til et beløp en gang for alle. Er ikke det fulde erstatningsbeløp at erholde, utbetales dog til den skadede eller dennes efterlatte, hvad der av erstatningsbeløpet tilkommer dem, før noget av kredssykekassens krav dækkes.

§ 73. Erstatningsfordringer efter denne lov kan ikke med retsvirkning avhændes, pantsættes eller gjøres til gjenstand for arrest, eksekution eller utpantning undtagen for fattigvæsenets utlæg for den erstatningsberettigede eller hans bipersoner under den sygdom, som fordringen angaar.

§ 74.

1. Med bøter straffes — forsaavidt forholdet ikke efter sin beskaffenhet indgaar under strengere straffebud — den, som undlater til tid, som i denne lov fastsat, at avgi de i loven paabudte anmeldelser eller opgaver eller oplysninger (§ 9), eller som avgir urigtige opgaver over sine undergivnes lønnings- eller arbeidsforhold, deres indtræden i eller uttræden av tjenesten, eller om tiden for et arbeides paabegyndelse.

2. Offentlig paatale finder ikke sted uten efter begjæring av vedkommende kredssykekasse eller Riksforsikringsanstalten.

3. Med bøter straffes den, som uten lovlig forfald uteblir fra styrets møter. Offentlig paatale finder ikke sted uten efter begjæring av styret eller Riksforsikringsanstalten.

§ 75.

1. I saker, som reiser sig av denne lov, svares ingen avgift til statskassen efter kap. 1 og 2 i lov av 6 august 1897, nr. 9.

2. Stevnevidnernes gebyrer utredes av det offentlige.

§ 76. Ved nærværende lov gjøres ingen innskærnkning i den ret til sykeunderstøttelse, som tilkommer arbeiderne ved Røros kobberverk efter de derom til enhver tid gjældende bestemmelser.

§ 77. Nærværende lov træder i kraft den 3 januar 1916.

Fra samme tid ophæves lov om sykeforsikring av 18 september 1909 med tillægslov av 1 april 1911. Likeledes ophæves fra samme tid samtlige tidligere utfærdigede statutter for kredssykekasserne. Nye normalstatutter blir at utfærdige av Riksforsikringsanstalten, hvilke blir gjældende for alle kasser, indtil særstatutter utfærdiges overensstemmende med § 51, a. Derhos ophæves fra samme tid den nugjældende normaltarif, i hvis sted ny normaltarif blir at utfærdige av vedkommende regjeringsdepartement. De gjældende særtariffer avløses fra samme tid av nye efter Riksforsikringsanstaltens bestemmelse.

Personer, som den 4 december 1915 staar i saadant arbeids- eller tjenesteforhold, at dette efter nærværende lov vil medføre forsikringspligt, ansees, forsaavidt de ikke tidligere er forsikret, som tiltraadt forholdet nævnte dag (§ 9, 1 og 4). Fra denne dag træder bestemmelserne om anmeldelsespligt efter denne lov i kraft.

For den medlemsbestand, som er forsikret før denne lovs ikrafttræden, skal ved nedkomst, som falder i de første 10 maaneder, efterat loven er traadt i kraft, gjælde de bestemmelser, som herom er fastsat i den ældre lov av 18 september 1909.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme, som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 6 august 1915.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Kongelig resolution

av 6 august.

6 aug.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, bestemte godtgjørelse for forkyndelser i private saker i medhold av samme §'s sidste led forhøies indtil videre til kr. 2,40 for forkyndelser for personer, som er bosat i Fosnes lensmandsdistrikt, Nordre Trondhjems amt.

6 aug.

Kongelig resolution

av 6 august.

Den av Hollen herredsstyre i møte den 21 juni 1915 fastsatte vedtægt for handel med brukte eller kasserte gjenstande i Hollens herred, Bratsbergs amt, stadfæstes i medhold av § 28, første led, jfr. § 38, i lov om handelsnæring av 16 juli 1907 som gjældende indtil videre, — dog med en enkelt forandring.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

§ 1. For den av politiet i henhold til § 28 i lov om handelsnæring av 16 juli 1907 meddelte tilladelse til handel med brukte eller kasserte gjenstande erlægges i aarlig avgift til herredskassen kr. 10,00 som betales ved tilladelsens meddelelse.

Tilladelsen gjælder kun for et aar (kalenderaar) og kan tilbakekaldes, naar disse regler overtrædes.

§ 2. Utsalg og gjenstandenes opbevaring maa kun ske i rum, som er godtatt dertil av politiet, hvis kontrol de til enhver tid er undergit.

Over indgangsdøren skal den handlendes navn være tydelig angit.

§ 3. Disse forretninger kan kun holdes aapne i den i lukningsvedtægten for almindelige utsalgssteder bestemte tid.

Gjenstande, der er indkjøpt eller mottatt til salg, maa ikke avhændes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres, før 8 dage er forløpet, efterat de kom i den handlendes besiddelse. De skal straks paa passende maate forsynes med merkelap med nummer.

§ 4. Den handlende skal føre en av politiet godkjendt bok over indkjøpte eller til salg mottagne gjenstande. I denne blir at indføre gjenstandenes nummer, tydelig angivelse eller betegnelse av gjenstanden, dennes pris, den persons navn og adresse av hvem gjenstanden er kjøpt eller mottatt samt den persons navn og adresse, til hvem den er avhændet.

Den handlende er pliktig til naarsomhelst for politiet at fremlægge saavel den ovenfor nævnte bok som enhver gjenstand, der befindes i hans besiddelse, hvad enten den er opført i boken eller ikke.

§ 5. Den handlende maa ikke kjøpe eller motta til salg brukte eller kasserte gjenstande av ukjendte personer, som ikke paa betryggende maate kan godtgjøre, hvem de er, eller av berusede personer eller av personer, som skjønnes at være under 18 aar.

§ 6. Fra reglerne under §§ 2, 3 og 4 kan politiet i

særlige tilfælde eller for særlige arter av gjenstande meddele 6 aug.
fritagelse.

§ 7. Overtrædelse av disse regler straffes overensstemmende med straffelovens §§ 336 og 339,2.

§ 8. Et eksemplar av denne vedtægt skal altid findes opslaaet i den handlendes utsalgssted.

Kongelig resolution

6 aug.

av 6 august.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa de av herredsstyret for Horgs herred, Søndre Trondhjems amt, i møte den 6 april 1915 besluttede skogvedtægter for herredet, — dog med en enkelt forandring.

De approberte vedtægter er saalydende:

§ 1. Aavirkning til salg, forædling ved industrielt anlæg eller utførsel fra riket av bartrær, maa kun finde sted efter utblinkning av en av kommunen ansat opsynsmand, amtsskogmesteren eller hans assistent, der merker træet paa rot og stamme med en av kommunen godkjendt blinkøks. Hugst anmeldes til opsynsmanden sedvanligvis inden 1 oktober og forøvrig mindst 8 dage i forveien.

§ 2. Forbudet i forangaaende § gjelder ikke hugst av trær, som 4 — fire — meter fra høieste rotgren holder mindst 21 — enogtyve — cm. i tvermaal utenpaa barken paa træets bredeste kant og heller ikke hugst av helt tørre (døde) og vindfældte trær.

§ 3. Ved hugst eller fremdrift av tømmer maa veksterlig skog ikke beskadiges, uten naar det er uundgaaelig.

§ 4. Der anordnes et skograad til at paase vedtægtenes overholdelse. Det pligter desuten at gi indberetning til herredsstyret hvert aar inden 30 juni.

§ 5. Instruks for skograadet og opsynsmanden utfærdiges av herredsstyret, som ogsaa fastsætter opsynsmandens løn, der utredes av herredskassen mot lovlig refusion av statskassen. Betaling for utblinkning erlægges av vedkommende skogeier eller den, for hvis regning arbeidet er utført.

§ 6. Tvistigheter om utblinkning avgjøres efter en av parternes begjæring av skograadet.

§ 7. Overtrædelse av nærværende vedtægter blir at anmelde av herredsblinkeren til skograadet, som ekspederer anmeldelsen til politiet, og blir overtrædelse at straffe efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

6 aug.

Kongelig resolution

av 6 august.

I medhold av § 5 i lov om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa de av herredsstyret for Mo herred, Bratsbergs amt, i møte den 10 juni 1915 besluttede skogbrandsregler for herredet, — dog med en enkelt forandring.

De approberte vedtægter er saalydende:

§ 1. Heradet hev etternemnde brandrotar: 1 Børte skulekrins, 2 Mo do., 3 Aasgrend og Skaalebygd do., 4 Froland og Falland do., 5 Vistad og Midjaas do., 6 Nordbygd (med Barskov og Barskov—Tveiten) do., 7 Kjyrkjebø do., 8 Aamdalsverk do., 9 Eikland do. og 10 Launvik og Bandakslid do.

§ 2. For kvar brandrote vel heradstyret ein brandmeister med ein varamann. Deira tenestetid er 3 aar, og daa kan dei vara seg for atterval i likso lang tid som dei hev tenestegjort. Syner dei seg udugande, eller forsømer sine plikter, kann heradstyret velja andre i staden. Brandmeisteren skal i tenestetidi hava ei serskind »munderingshetta«, som heradstyret sjølv vel ut og skaffar honom.

§ 3. Det kviler paa brandmeisteren og varamannen hans at fyresegnerne i lov om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 17 juli 1896, vert etterfylgde. So snart han fær greida paa, at skogbrand hev brote ut, skal han, so snøgt raad er, freista aa faa saman den naudturvelege folkehjelpi. Finn han det trengjande, kann han senda bod til dei andre eller næraste brandmeister for ogso aa faa deira mannskap til hjelp. I siste tilfellet fører brandmeisteren i den roten, der elden hev brote ut, kommandoen yver slökkjingsmannskapet. Dei som ikkje etterkjem paabodet, kann brandmeisteren melda til paatalemagti.

§ 4. Kvar arbeidsfør mann, som er busett i heradet og som ikkje er hindra ved lovlegt forfall, pliktar etter tilsegjing aa mota fram ved den staden, der varme er laus og taka deil i slökkjingsarbeidet. Dei lyt have med dei naudturvelege reidskapi slikt som; vatsspann, øks, spade, hakka o. s. b. for aa kunna taka fatt paa det arbeidet som brandmeisteren eller varamannen hans paalegg deim.

§ 5. Det mannskapet, som hev møtt fram til slökkjing, maa ikkje vikja fraa plassen utan løyve fraa brandmeisteren. Ser varmen ut til aa vera sløkt, tek brandmeisteren ut nokre menn, som etter tur skal halda vakt. Dette held dei paa med til det er sikkert og visst, at elden ikkje nører seg att. Vakt-

hald, som stend paa lenger end 24 timar, vert lønt med kr. 3,00 6 aug. for kvart halvdøger.

§ 6. Fyrr sløkkjarane reiser fraa brandstaden, skal brandmeisteren so vidt mogeleg freista aa røkkja etter um upphavet til eldsvaaden, um korleis han vidare breidde seg ut, um skadens storleik og verd, om nokon utan grunn hev vikje fraa dei plikter, som desse fyresegner krev o. s. b. for so straks aa senda melding um dette til heradstyret.

§ 7. Alle og ein kvar av heradet sine ibuarar, som uppdagar eld eller misstenkjeleg røyk og varme paa nokon plass i skogen, eller fær greida paa at skogbrune er i gjerdslom, vert oppfordra til utan opphald aa melda dette til brandmeisteren eller varamannen hans.

§ 8. Brandmeisteren eller i hans stad varamannen vert lønt med kr. 3,00 for kvar dag han for skuld varmen lyt vera i marki. Denne godtgjerdsla skal ogso betalast til sløkkjingsmannskapet for fullt dagsarbeid. Baade brandmeisterens og sløkkjingsarbeideranes løn skal betalast av heradskassa etter tilvist rekning av ordføraren. Godtgjerdsla til vaktmannskapet vert lagt ut fyreaat av heradskassa mot refusion etter utlikning paa alle skogeigedomar i heradet etter eit forholdstal, som vert fastsett fyreaat for kvar skogeigedom.

§ 9. Brot av desse reglar vert straffa.

§ 10. Desse reglar trær i kraft 15 september 1915.

Kongelig resolution

6 aug.

av 6 august.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at anvendelse av snare og faldstok til fangst av tiur, røi, aarfugl og jerpe samt spiljagt paa tiur og aarhane skal være forbudt i Egge, Beitstaden, Malm og Namdalseidetherreder, Nordre Trondhjems amt.

Bestemmelsen træder i kraft den 15 oktober 1915 og gjælder for et tidsrum av 5 — fem — aar, regnet fra 1 januar 1915.

Kongelig resolution

av 6 august.

6 aug.

I medhold av lov om vasdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 27 fastsettes som gjældende indtil videre en av-

Norsk Lovtidende, 1ste avd. Nr. 34.

6 aug. gift av 2 — to — øre pr. merkekrone av trælast, som nedfløtes i Fjermedalselven i Ivelands og Vegusdals herreder i Nedenes amt, — herfra dog undtat last, som leveres direkte i Uggevandet til vedkommende fløtningsformand i distriktet Fjermeroskilen, Ret eller Dige.

7 aug.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet

av 7 august 1915,

hvorved det i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at utførsel fra riket av aluminiumsalte indtil videre skal være forbudt.

Denne bestemmelse træder i kraft den 10 ds.

Utgiver: Byraachef Young.